INFORMATIEBLAD

Priesterbroederschap St. Pius X

nr. 40 januari 1987

Verschijnt maandelijks

Mgr. Lefebvre
Open Brief
Aan de katholieken die perplex staan

Mgr. Lefebvre tijdens een priesterwijding

(15) Het aggiornamento van 'Gaudium et Spes'

Als we speuren naar de oorsprong van de revolutie, *«de haat tegen elke orde die niet door de mens is gevestigd en waarin hij geen god en koning tegelijk is»*, dan stoten we op de hoogmoed, die al de oorzaak was van de zonde van Adam. De revolutie in de Kerk is het gevolg van de hoogmoed van onze moderne tijd, die als een nieuwe tijd wordt opgevat, een tijd waarin de mens eindelijk *«spontaan zijn waardigheid begrepen heeft»*, waarin hij zich beter bewust geworden is van zichzelf, *«zozeer dat men kan spreken van een sociale en culturele metamorfose waarvan de gevolgen zich doen gevoelen in het godsdienstig leven ... De loop van de geschiedenis wordt zo versneld dat de mens nauwelijks meer mee kan ... Kortom, de mensheid gaat van een meer statisch begrip van de werkelijkheid over op een meer dynamisch en evolutief verstaan. Het gevolg daarvan is een geweldige nieuwe problematiek die om nieuwe analyses en nieuwe syntheses vraagt»*.

Die opgetogen zinnen, die met veel andere van hetzelfde kaliber voorkomen in de inleidende uiteenzetting van de constitutie *«De Kerk in de wereld van deze tijd»* (Gaudium et Spes), laten niet veel goeds verwachten van de terugkeer naar de geest van het Evangelie. 't Is nauwelijks aan te nemen dat die geest bestand is tegen zoveel opschudding en verandering.

En hoe moeten we het volgende opvatten: *«Langzamerhand gaat onze maatschappij er een worden die het stempel draagt van de industrialisatie, waardoor de opvattingen van het gemeenschapsleven radicaal veranderen»*? Toch wel zo, dat men voor zeker houdt wat men graag ziet gebeuren: het opkomen van een nieuwe maatschappij die niets meer gemeen heeft met de christelijke opvattingen, zoals die zijn neergelegd in de sociale leer van de Kerk. Zulke vooropgezette stellingen kunnen alleen maar naar een nieuw evangelie, naar een nieuwe religie voeren.

Hier is dat nieuwe evangelie: *«Zij (de gelovigen) moeten dus zeer innig verbonden leven met de andere mensen van hun tijd en zich inspannen om hun wijze van denken en voelen, zoals die in de cultuur tot uiting komt, heel goed te begrijpen. Het kennen van die nieuwe wetenschappen, opvattingen en uitvindingen moeten zij verbinden met christelijke zedelijkheid en vorming in de christelijke leer, opdat godsdienstig leven en rechtschapenheid bij hen gelijke tred houden met wetenschappelijk inzicht en met voortdurend toenemende vooruitgang op technisch gebied. Zo zullen ze alles kunnen beoordelen en interpreteren vanuit een authentiek christelijke fijngevoeligheid»* (Gaudium et Spes 62, 6).

Een vreemde raad, als we bedenken dat het Evangelie ons vermaant ons af te keren van ondermijnende stelsels. Men moet niet opwerpen dat die op twee manieren kunnen worden opgevat. Door de tegenwoordige katechese worden ze

opgevat, zoals Schillebeeckx wilde: de kinderen moeten het oor te luisteren leggen bij atheïsten, omdat deze hun veel te leren hebben, b.v. hun redenen om niet in God te geloven, welke redenen de kinderen met vrucht kunnen vernemen.

Men kan wel zeggen dat de eerste zin van het eerste hoofdstuk: *«Gelovigen en ongelovigen zijn het er in 't algemeen over eens dat alles op aarde gericht moet zijn op de mens als middel- en hoogtepunt»* blijkens het daarop volgende in christelijke zin moet worden verstaan: maar de woorden hebben ook op zichzelf een betekenis en wel juist die, die we er in de Kerk van na het concilie aan zien toekennen, nl. een *«zaligheid»* die zich beperkt tot de economische en sociale ontplooiing van de mensheid.

Ik voor mij denk dat de gelovigen die die stelling als gemeenschappelijke basis voor een dialoog met de ongelovigen aannemen, en die de nieuwe theorieën met de christelijke leer onder één noemer willen brengen, er zonder meer het geloof bij verliezen. De gouden regel van de Kerk wordt door de hoogmoed van de mensen van onze tijd omgekeerd: men luistert niet meer naar het altijd levende en vruchtbare woord van Christus, maar naar dat van de wereld. Dat *aggiornamento* veroordeelt zichzelf. De wortel van de tegenwoordige wanorde zit in de moderne of liever modernistische geest, die het Credo, de geboden van God en van de Kerk, de sacramenten en de christeljke moraal weigert te erkennen als de enige bron van vernieuwing voor alle tijden tot aan het einde van de wereld. Verblind door *«de vooruitgang van de techniek, die zover gaat dat hij het aanschijn der aarde verandert en zich al op de verovering van de wereldruimte werpt»* (Gadium et Spes, 5,1), schijnen de kerkelijke hoogwaardigheidsbeklederS, die men niet moet verwisselen met de Kerk, te menen dat Onze Lieve Heer de technologische evolutie van onze tijd niet kon voorzien en dat Zijn Boodschap daar bijgevolg niet aangepast is.

Al anderhalve eeuw dromen de liberalen ervan, Kerk en revolutie met elkaar te verbinden. Anderhalve eeuw lang ook hebben de Opperherders dat liberale katholicisme veroordeeld. Onder de belangrijkste documenten citeren we:

- de bul *Auctorem fidei* van Pius VI tegen het concilie van Pistoia;
- de encycliek *Mirari vos* van Gregorius XVI tegen Lamennais;
- de encycliek *Quanta Cura* en de *Syllabus* van Pius IX;
- de encycliek *Immortale Dei* van Leo XIII tegen het nieuwe recht;
- de Acta van Pius X tegen de Sillon[1] en het modernisme, en speciaal het decreet *Lamentabili*;
- de encycliek *Divini Redemptoris* van Pius XI tegen het communisme;
- de encycliek *Humani Generis* van Paus Pius XII.

Alle Pausen hebben het huwelijk van de Kerk met de revolutie geweigerd, omdat het een overspelig huwelijk zou zijn en er uit een overspelige eenheid alleen maar bastaarden kunnen komen. Zo is de ritus van de nieuwe Mis een bastaardritus, zo zijn de sacramenten bastaardsacramenten. Wij weten niet meer, of die sacramenten al of niet genade geven. De priesters die uit de seminaries komen zijn bastaardpriesters. Ze weten niet wat ze zijn. Ze weten niet dat ze bestemd zijn om op te gaan naar het altaar, om het Offer van Onze Heer Jezus Christus aan te bieden en Jezus Christus aan de zielen te geven.

In naam van de revolutie zijn priesters naar het schavot gestuurd, zijn er zusters vervolgd en vermoord. Herinner U de potons van Nantes, die in volle zee tot zinken werden gebracht, nadat men er alle trouwe priesters gekneveld op bijeengegooid had. Welnu, wat de Revolutie gedaan heeft is niets, vergeleken bij wat Vaticanum II heeft gepresteerd, want het ware beter geweest dat de twintig of dertig duizend priesters die hun priesterschap hebben verzaakt en ontrouw geworden zijn aan hun voor God afgelegde eed, gemarteld waren, het schavot hadden bestegen. Ze zouden tenminste hun ziel gered hebben, die ze nu dreigen te verliezen.

Er wordt ons verteld dat er onder die arme getrouwde priesters al veel gescheiden zijn. Velen hebben Rome verzocht om hun huwelijk ongeldig te verklaren. Kunnen we dat de goede vruchten van het concilie noemen? Twintig duizend zusters in de Verenigde Staten en hoeveel andere elders hebben de eeuwige geloften die hen met Jezus Christus verbonden, gebroken om ook te gaan trouwen. Waren ze het schavot opgegaan, dan zouden ze tenminste van hun geloof hebben getuigd. Het bloed van de martelaren is het zaad voor de christenen, maar priesters of gewone gelovigen die meegaan met de geest van de wereld doen geen enkel zaad kiemen. Dat de duivel het heeft aangedurfd om te trachten de Kerk te vernietigen zonder martelaren te maken, dat heeft hem de grootste overwinning van tot nu toe opgeleverd.

Het overspelig huwelijk tussen de Kerk en de revolutie wordt geëffectueerd door de dialoog. Onze Lieve Heer heeft gezegd: *«Gaat en onderwijst alle volkeren, bekeert ze»*. Hij heeft niet gezegd: *«Treedt ermee in dialoog, zonder te proberen ze te bekeren»*. Dwaling en waarheid zijn onverenigbaar. Een tweegesprek voeren met de dwaling is God en de duivel op gelijke voet stellen. Dat is door de Pausen altijd herhaald en door de christenen best begrepen, want het is ook een kwestie van gezond verstand. Maar om tot een andere houding en andere reflexen te brengen moest er aan hersenspoeling worden gedaan, waardoor de voor het verspreiden van de nieuwe leer bestemde leden van de clerus tot modernisten werden omgeturnd. Dat wordt *'bijscholing'* genoemd, een manipulatieprocédé waardoor het instrument dat God de mens voor zijn oordeelsvorming gegeven heeft anders moet gaan functioneren.

Van zo'n handelwijze ben ik getuige geweest in mijn congregatie, waar ik een tijdje algemeen overste was. Wat allereerst van de proefpersoon wordt geëist is, dat hij *«de verandering goedkeurt»*: het concilie heeft veranderingen gebracht, dus wij moeten zelf ook veranderen. Er moet verandering komen in de diepte, d.w.z. het denkvermogen moet worden aangepast. Het moet worden afgestemd op willekeurig verzonnen ideeën. In een door het secretariaat van het Parijse aartsbisdom uitgegeven brochure *La Foi mot à mot* (Het Geloof woord voor woord) kunnen we lezen:

«De tweede en fijnere operatie bestaat in opsporen van de verschillende manieren waarop christenen bij de vele veranderingen het veranderen op zichzelf beoordelen. Dat opsporen is heel belangrijk, omdat de tegenwoordige tegenstellingen veel meer te maken hebben met spontane en onbewuste houdingen tegenover de verandering dan met de eigenlijke oorzaak en het waarom ervan.

Naar 't schijnt treden er twee typische houdingen scherp naar voren, wat niet betekent dat we alle mogelijke tussenvormen mogen verwaarlozen. Bij de eerste is men het met een zeker aantal nieuwigheden eens, nadat men er zich van heeft vergewist dat ze achtereenvolgens moeten worden ingevoerd. Dat is de houding van veel christenen, van veel katholieken die van lieverlede meegaan.

Bij de tweede is men 't eens met een algehele vernieuwing van de vormen van het christelijk geloof op de drempel van een nieuw cultureel tijdperk, zelfs al zou men er zich voortdurend van moeten overtuigen dat men trouw blijft aan het geloof van de Apostelen».

Die voorzorg met de mond past goed in het modernisten-straatje. De modernisten verkondigen altijd met nadruk dat ze toch zo orthodox zijn. Met een enkel woord stellen ze de gevoelige zielen gerust die door vooruitzichten als *«de algehele vernieuwing van de vormen van het christelijk geloof op de drempel van een nieuw cultureel tijdperk»* zouden kunnen schrikken. Maar als men zich eenmaal door die manipulaties heeft laten beïnvloeden, is 't al heel laat. En als het geloof helemaal ontwricht is, is 't wel hoog tijd er het geloof der Apostelen bij te gaan halen!

Blijft 't bij de tweede diagnose, dan wordt een derde operatie noodzakelijk: *«De christen moet er wel een geducht gevaar voor het geloof in zien. Zal 't niet zonder meer gaan verdwijnen, tegelijk met de twijfels die het zover meesleepten? De christen vraagt dus om een fundamentele steun, waardoor hij zonder schade over de eerste steriele houdingen heen kan komen».*

Er is dus aan alle mogelijke graden van weerstand gedacht. Welke *«fundamentele steun»* geeft men uiteindelijk aan de neofiet?

- De Heilige Geest. *«De H.Geest is juist degene die de gelovigen bijstaat in de wisselvalligheden van de geschiedenis».*

Het doel is bereikt: er is geen

Gent heeft nieuwe kapel

Op de eerste zondag van de advent, 30 november j.l. werd te Gent de nieuwe St. Amandus Kapel ingezegend, waar sindsdien de priesters van de Broederschap St. Pius X elke zondag de traditionele latijnse H. Mis opdragen. In 'Het Volk' van 13/14 dec. '86 stond er het volgende verslag over de plechtigheid:

GENT - Onlangs is aan de Kortrijkse-steenweg een nieuwe kapel ingezegend die de naam Sint-Amandus zal krijgen. Het gaat hier om een kapel van de Priesterbroederschap Sint-Pius X, die zich, in navolging van de Franse aartsbisschop Lefebvre, afzet tegen de vernieuwingen binnen de katholieke Kerk sinds het tweede Vaticaans concilie. Zoals bekend dragen de volgelingen van Lefebvre de Mis weer op in het Latijn en schrijven zij de 'malaise' binnen de katholieke Kerk volledig toe aan een 'malaise' binnen de clerus. Het bisdom heeft zich van de Priesterbroederschap gedistancieerd en erkent de nieuwe kapel niet.

Voor de openingsplechtigheid, die twee uur duurde, waren naar schatting zo'n 200 mensen, waaronder vele jongeren, opgekomen. Er zijn in ons land al een aantal kapellen waar de traditionele Latijnse ritus in ere wordt gehouden: Gent volgt hier het voorbeeld van Brussel, Antwerpen, Zele, Quiévrain, e.a. Het is de bedoeling van de Broederschap om elke zondag om 11u15 een Gezongen Mis in het Latijn op te dragen in de nieuwe kapel. Voorlopig gebeurt dat nog met gastpriesters, maar daar komt verandering in als binnenkort Vlaamse seminaristen afstuderen aan het groot seminarie van Lefebvre in het Zwitserse Ecône.

De kapel bevindt zich aan de Kortrijkse-steenweg nr. 139.

P.V.

Het interieur van de Sint-Amandus Kapel

---

vervolg *Open Brief:*

leergezag meer, geen dogma, geen hiërarchie, zelfs geen H. Schrift als geïnspireerde en historisch zekere tekst, want de christenen worden rechtstreeks door de H. Geest geïnspireerd.

Maar dan stort de Kerk in. De bijgeschoolde christen wordt overgeleverd aan alle mogelijke invloeden. Alle slogans gaat hij slaafs volgen. Men kan hem laten doen wat men wil. Als hij een ruggesteun zoekt, dan klemt hij zich vast aan deze verzekering: *«Vaticanum II laat ongetwijfeld op vele plaatsen zien dat de problematiek verandert».*

«De naaste en onmiddellijke oorzaak» (van het modernisme), zo schrijft Pius X in de encycliek *Pascendi «is de ontaarding van de Geest».* De bijscholing brengt die ontaarding teweeg bij hen die er nog van bevrijd gebleven waren. En de heilige Paus haalt van zijn voorganger Gregorius XVI deze opmerking aan: *«Welk een jammerlijk schouwspel, dat afdwalen van de menselijke rede, zodra men toegeeft aan de op nieuwigheden beluste geest. Hoe ellendig is 't, als we tegen de waarschuwing van de Apostel in méér beweren te weten dan we moeten, en met vermetel vertrouwen in onszelf de waarheid menen te kunnen zoeken buiten de Kerk, die de waarheid bezit zonder de minste schijn van dwaling»* (*Singulari Nos*, 1834).

●

(wordt vervolgd.)

Het geheim van

FATIMA

en de antichrist

Conferentie van de algemene overste van de Priesterbroederschap St. Pius X, Pater Franz Schmidberger, op 16 nov. 1986 te Den Haag

Goede Vrienden,

Ik heb mijn voordracht als titel gegeven: *«Het geheim van Fatima en de antichrist»*. Men zou ook deze titel kunnen kiezen: *«Twintig jaar na het Concilie, de toestand van de Kerk in het licht van Fatima»*.

In mijn betoog zou ik vooral willen teruggrijpen op het derde deel van een werk dat kort geleden in het Frans verschenen is onder de titel: *«Toute la vérité sur Fatima»*, de hele waarheid over Fatima. Het derde deel is getiteld: *«Het derde geheim»*.

Het werk is geschreven door frère Michel de la Sainte Trinité, een broeder van de Gemeenschap van Abbé Georges de Nantes. Daar heel de openbaring van Fatima eigenlijk uit maar eéń geheim bestaat, wil ik het U voorlezen, voor zover het meegedeeld en algemeen bekend is. Het werd op 13 juli 1917 door de Moeder Gods aan drie herderskinderen toevertrouwd, zo zegt het boek. De H. Maagd: *«Offer je op voor de zondaars en zeg vaak, vooral als je een offer brengt: O Jezus, dat doe ik uit liefde voor U, voor de bekering van de zondaars en om boete te doen voor de zonden tegen het Onbevlekt Hart van Maria»*. Bij die laatste woorden opende ze opnieuw haar handen, zoals ze ook in de twee voorafgaande maanden had gedaan. Er schoten stralen uit die door de grond heen schenen te dringen. We zagen als het ware een zee van vuur. In dat vuur gedompeld de duivels, doorschijnend en zwart of lijkend op bronskleurige, gloeiende kolen in mensengestalte. In dat vuur dreven ze en werden ze omhoog geslingerd door de vlammen, die onder wolken van rook uit henzelf oplaaiden. Dan vielen ze weer neer, naar alle kanten als vonken bij geweldige branden, vederlicht en kantelend onder geschreeuw en gehuil van pijn en wanhoop. Dat gezicht deed ons beven en van schrik verstijven. Ik moet wel 'ai' geschreeuwd hebben, wat de mensen, naar men zegt, hebben gehoord.

De duivels vertoonden de verschrikkelijke, afschuwelijke gestalte van vuile, onbekende dieren. Ze waren echter doorschijnend als zwarte, gloeiende kolen. Geschrokken en met om hulp smekend gezicht zagen we op naar O. L. Vrouw. Die sprak ons vol liefde en goedheid toe: *«Jullie hebben de hel gezien, waar de zielen van de arme zondaars in terechtkomen. Om de zondaars te redden wil God dat de devotie voor mijn Onbevlekt Hart in de wereld een vaste grondslag krijgt. Als men doet wat ik jullie zeg, zullen velen gered worden en zal er vrede zijn. De oorlog (bedoeld: de 1e wereldoorlog) loopt af. Houdt men echter niet op God te beledigen dan zal er onder het pontificaat van Pius XI een andere oorlog beginnen, die nog erger zal zijn. Als jullie 's nachts eens een helder licht zult zien van onbekende oorsprong, weet dan dat dat het grote teken van God is, dat Hij de wereld voor haar misdaden gaat straffen door oorlog, hongersnood en vervolging van Kerk en Paus. Om dat te voorkomen verlang ik de toewijding van Rusland aan mijn Onbevlekt Hart en een H. Communie van eerherstel op de eerste zaterdag van elke maand. Als men mijn wensen vervult, zal Rusland zich bekeren en zal er vrede heersen. Gebeurt dat niet, dan zal Rusland zijn dwaalleer over de wereld verspreiden, oorlogen ontketenen en de Kerk gaan vervolgen. De goeden zullen gemarteld worden, de H. Vader zal veel te lijden krijgen en verscheidene naties worden vernietigd. Maar tenslotte zal mijn Onbevlekt Hart zegevieren. De H. Vader zal Rusland aan mij toewijden, dat land zal zich bekeren en de wereld krijgt een tijd van vrede. In Portugal zal het dogma van het geloof altijd behouden blijven»* (einde citaat).

Het geheim bestaat uit drie duidelijk onderscheiden delen:

1. Een oproep tot gebed en boete, tot echte bekering. Op 13 juli kregen de kinderen, zoals gezegd, een visioen van de hel en heeft de Moeder Gods haar Onbevlekt Hart het laatste reddingsanker genoemd van de wereld in zondeschuld.
2. Het geheim licht een tip op van de sluier die over de wereld van de toekomst ligt, een toekomst tot het einde der tijden toe. Het onderstreept de betekenis van Rusland, dat op het ogenblik van de verschijning van Maria nog niet communistisch was! Rusland zal, zo wordt gezegd, een gesel Gods worden om de wereld te bestraffen, en het zal zijn dwalingen overal verbreiden.

   Dan verlangt de Moeder Gods de toewijding van Rusland aan haar Onbevlekt Hart door Paus en wereldepiscopaat. Als die toewijding verwezenlijkt wordt, zal Rusland zich bekeren en zal er vrede zijn. Ze kondigt de Tweede Wereldoorlog aan en vreselijke katastrofen, als de mensheid niet naar God terugkeert.
3. Het derde deel van het geheim is tot nu toe verborgen gebleven, ofschoon er enige woorden van bekend zijn:
   a) in Portugal blijft het dogma van het geloof altijd behouden;
   b) het slotstuk luidt als volgt: *«Tenslotte zal mijn Onbevlekt Hart zegevieren; de H. Vader zal Rusland aan mijn Onbevlekt Hart toewijden: Rusland zal zich bekeren en de wereld krijgt een tijd van vrede»*. Tussen die twee verklaringen ligt het derde niet bekendgemaakte geheim van Fatima.

Hoe zit het daar nu mee?

Op 13 juli 1917 hebben de kinderen die mededeling ontvangen als iets wat ze uitdrukkelijk geheim moesten houden. Dat hebben ze ook gedaan. Ze hebben het geen mens meegedeeld. In 1943 is Lucia bij de zusters van de H. Dorothea in Tuy in Spanje. Jacinta en Francesco zijn allang overleden. In juni 1943 wordt zij, de laatste getuige, ernstig ziek. Kanunnik Talamba neemt (zo mag men wel zeggen) zijn toevlucht tot een list. Hij dringt er bij Mgr. da Silva, de bisschop van Leira (het diocees waarin Fatima ligt) op aan, Lucia te verzoeken het derde geheim op te schrijven, want men is bang dat ze sterft. Als Lucia die opdracht krijgt, aarzelt ze. Ze wil een uitdrukkelijk, formeel bevel van de bisschop. In september 1943 krijgt ze dat schriftelijk. Maar ze blijft aarzelen en is ondertussen zo ziek dat ze helemaal niet kan schrijven. De volgende weken en maanden zijn dramatisch. Ze wordt immers heen en weer geslingerd en moet

een zware zielestrijd voeren over de vraag, of ze het derde geheim wel schriftelijk mag vastleggen. 't Is haar niet duidelijk, of dat wel Gods wil is. Maar dan verschijnt de Moeder Gods haar op 2 januari 1944 opnieuw (wat maar weinig bekend is) om mee te delen dat het noteren van het geheim in de lijn ligt van Gods Voorzienigheid. Lucia zet het op papier en deelt op 9 januari 1944 aan de bisschop het volgende mee: *«Ik heb opgeschreven wat U wenst. God wou me wat op de proef stellen, maar tenslotte was 't Zijn wil. De tekst zit in een gesloten enveloppe».*

Tot zover de woorden van Lucia. Ze heeft het geheim opgetekend, in een omslag gestopt en die dichtgeplakt. Op 17 juni 1944 werd hij door zuster Lucia overhandigd aan Mgr. Pereira. Deze gaf hem dezelfde avond nog aan bisschop da Silva, de bisschop van het diocees waar Fatima bij hoort.

Die omstandigheden alleen al geven aanleiding tot de volgende belangrijke opmerkingen: 1e. - Mgr. da Silva heeft het geheim rechtstreeks ontvangen, niet de Paus. Hij heeft de omslag niet geopend, waartoe hij het recht had, maar heeft die verzegeld en bewaard.

2e. - Zuster Lucia wenste dat de Paus de inhoud zonder veel uitstel zou lezen, wat niet gebeurd is.

3e. - Zuster Lucia heeft Mgr. da Silva doen beloven dat het geheim naar haar dood, maar op zijn laatst in 1960, mocht ze dan nog leven, zou worden bekendgemaakt.

Waarom 1960? Op die vraag antwoordt Lucia: *«Omdat de Moeder Gods het zo wil».* En bij een andere gelegenheid zegt ze: *«Omdat men dan de inhoud beter zal begrijpen».*

Bisschop Venancio van Leira, de hulpbisschop van Mgr. da Silva, heeft op zekere dag de gesloten enveloppe in zijn hand en houdt ze tegen het licht. Hij stelt vast dat het stuk ongeveer 20 tot 25 regels lang is. Meer is er niet van te zeggen. Dat heeft hij zelf in een persoonlijk gesprek aan de schrijver van het aangehaalde boek meegedeeld.

In 1957 verlangt de H. Stoel plotseling dat het geheim wordt overgebracht. Het komt op 16 april via de nuntiatuur in Rome, dus onder het pontificaat van Pius XII. Heeft deze het geheim gelezen? Neen, hij heeft het niet gelezen, maar de enveloppe dichtgelaten, wat we vernemen uit een boek van zuster Pascalina *«Ik heb hem mogen dienen».* Ook de latere privé-secretaris van Johannes XXIII verzekert dat de nieuwe Paus de enveloppe dichtgeplakt en verzegeld heeft aangetroffen.

Paus Pius XII heeft het geheim niet gelezen. Waarom niet? Misschien, omdat er in het begin van de jaren vijftig per vergissing verkeerde foto's over het zonnewonder van Fatima in de Osservatore Romano gepubliceerd werden en deze ook in verband werden gebracht met het zonnewonder dat Pius XII in 1950, in het jaar dat hij het dogma van Maria Tenhemelopneming had afgekondigd, in de tuinen van het Vaticaan mocht zien.

U weet dat Pius XII tot bisschop is gewijd op het ogenblik dat de Moeder Gods voor de eerste keer in Fatima verscheen, 13 mei 1917. We kunnen niet ontkennen dat zijn pontificaat nauw met Fatima verbonden is. Op 26 december 1957 klaagt zuster Lucia in een gesprek met pater Fuentes, de postulator in het proces voor de zaligverklaring van Jacinta en Francesco, de beide andere zieners: *«De Moeder Gods is zeer bedroefd, want niemand bekommert zich om haar boodschap, nog de goeden, noch de kwaden. De goeden gaan hun gang, maar bekommeren zich niet om de boodschap. Ik mag geen verdere bijzonderheden geven, want het gaat nog om een geheim. De H. Vader en de bisschop van Fatima zouden het volgens de wil van de Moeder Gods kunnen weten, maar ze hebben het niet gewild om niet beïnvloed te worden».*

Paus Pius XII sterft op 9 oktober 1958. In dezelfde maand nog wordt zijn opvolger, kardinaal Roncalli, tot nieuwe Paus gekozen. Begin 1959 al kondigt hij een Concilie af, het IIe Vaticaans Concilie. Op 17 augustus 1959 laat hij het geheim van Fatima naar zijn zomerverblijf Castel Gandolfo brengen. Een paar dagen later, zoals hij zelf vertelt, leest hij daar het geheim in tegenwoordigheid van zijn biechtvader. Later heeft hij het ook laten lezen door kardinaal

tijdens de lezing

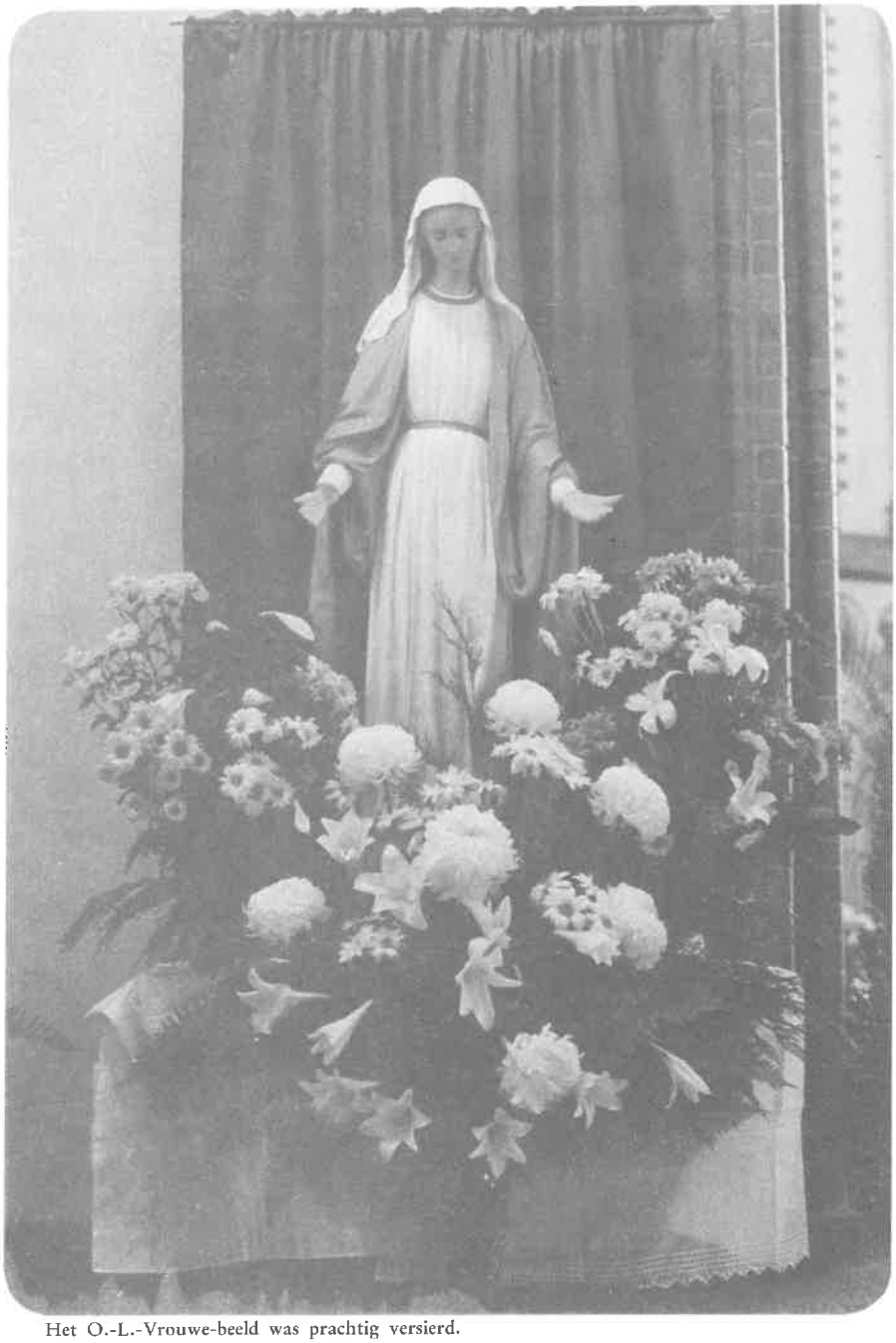

Het O.-L.-Vrouwe-beeld was prachtig versierd.

Ottaviani, de prefekt van het H. Officie (tegenwoordig Congregatie voor het Geloof genoemd). De hele wereld wacht dan op de bekendmaking van het geheim. Wereldwijd begint de Maria-devotie, de verering van O.L. Vrouw van Fatima, op te bloeien. Maar op 8 februari 1960 komt er uit het Vaticaan een bericht dat inslaat als een bom: het geheim wordt niet bekendgemaakt!

Waarom niet? Misschiien verschaffen de volgende uiteenzettingen wat meer duidelijkheid. Paus Johannes XXIII heeft geweigerd het geheim bekend te maken. Paus Paulus VI heeft het ook gelezen en heeft in 1967 een bedevaart naar Fatima gedaan. Daar is bijna een schandaal ontstaan, toen hij zuster Lucia nauwelijks wou begroeten.

Een bijzondere plaats wordt ingenomen door Johannes Paulus I. Die heeft nog als kardinaal Luciani een pelgrimstocht gemaakt naar Fatima. Hij heeft op verlangen van zuster Lucia met haar gesproken, hoogstwaarschijnlijk iets over het derde geheim vernomen en een paar waardevolle aanwijzingen gekregen. Van dat ogenblik af was hij een verdediger van de boodschap van Fatima. Na 33 dagen pontificaat is hij gestorven. Johannes Paulus II is hem opgevolgd. Ook hij heeft het geheim gelezen. Hij heeft er zelfs experts en tolken bij gehaald, om de juiste betekenis te achterhalen, want sommige woorden komen uit een Portugees dialect. Hij heeft ongetwijfeld verband gezien tussen de inhoud ervan en de op het St. Pietersplein te Rome op hem gepleegde aanslag van 13 mei 1981. Want een jaar later is hij als pelgrim naar Fatima gegaan om daar, zoals hij gezegd heeft, de Moeder Gods voor zijn wonderbare redding te danken. Bij die gelegenheid heeft hij verondersteld dat zij het projectiel van richting heeft doen veranderen, zodat het niet meer dodelijk kon treffen. Misschien (dat is een zuiver persoonlijk vermoeden van mij) is er verband tussen die woorden en de inhoud van het geheim. Misschien spreekt de Moeder Gods van het pausschap; misschien gebruikt zij het woord *«verwonding»* om te wijzen op een geestelijke kwetsuur, terwijl de Paus een relatie schijnt te zien tussen het geheim en zijn lichamelijke toestand. Denkt hij meer aan de lichamelijke verwonding, wij denken vooral aan de verwonding van zijn ambt.

Later heeft ook kardinaal Ratzinger het geheim gelezen. Daar komen we nog uitvoerig op terug.

Zoveel over de geschiedenis van het tot nu toe niet bekendgemaakte derde geheim van Fatima, (of het derde deel van het hele geheim). Kardinaal Ratzinger heeft uitdrukkelijk verklaard dat men, tenminste voorlopig, niet van plan is dat deel van het geheim te publiceren, naar men zegt om de niet-religieuze sensatielust van de gelovigen geen voedsel te verschaffen.

Goede vrienden, blijven we dan tot onwetendheid veroordeeld? Blijft het geheim volledig duister, of kunnen we ondanks alles iets over de inhoud mededelen? Wat ik U nu zeg, zal U wellicht verbaasd doen staan: we kunnen de inhoud van het geheim bijna helemaal, al is 't niet woordelijk, achterhalen. Wij overwegen daarbij het volgende:

1. Het geheim ligt zonder twijfel logisch ingebed tussen twee gedachten: in het begin wordt gezegd dat Portugal het dogma van het geloof behoudt, en aan het einde: *«Tenslotte zal mijn Onbevlekt Hart zegevieren, de H. Vader zal Rusland aan mijn Onbevlekt Hart toewijden, dat land zal zich bekeren en de wereld zal een tijd van vrede krijgen»*. Die twee zinnen omsluiten het geheim.
2. We moeten er de nadruk op leggen dat de omstandigheden waaronder het geheim in 1943/44 werd opgetekend, bepaald dramatisch waren. De krachten der duisternis hebben zich blijkbaar tot het uiterste ingespannen om het document te beletten. Het was een worsteling met de hel, een strijd met de dood. Tenslotte heeft de Moeder Gods zuster Lucia, haar dienares, gesterkt, is ze haar verschenen en heeft ze haar de opdracht gegeven. En Lucia heeft het geheim op papier gezet.
3. Men zegt dat het geheim bij Lucia's dood moet worden bekendgemaakt, maar in geen geval later dan 1960. En nu weigeren de Pausen het te publiceren.
4. Wij moeten daarom aannemen dat het geheim zich sinds 1960 vor onze ogen openbaart, en wel als niet beantwoorde eis van de hemel, dat Rusland aan het Onbevlekt Hart van Maria moet worden toegewijd. Daar moeten wij dag na dag de smartelijke gevolgen van dragen.

Pater Alfonso, die in het diocees Fatima opdracht heeft gekregen om de gebeurtenissen op de plaats van de verschijningen en de hele boodschap van Fatima schriftelijk vast te leggen, en die over Fatima een werk in 14 delen heeft

geschreven (dat dan niet mocht verschijnen wegens de besliste conclusies die hij uit zijn studies trok), pater Alfonso heeft zich daar jarenlang mee bezig-gehouden. Hij heeft veel gesprekken gevoerd met zuster Lucia en stelt vast: *«Als er wordt gezegd dat Portugal het dogma van het katholiek geloof behoudt, dan betekent dat, dat 't in andere landen niet het geval is»*. Ook zegt hij: *«Het is zonneklaar dat de tekst van het derde geheim een duidelijke toespeling is op de geloofscrisis en het gebrek aan plichtsbesef van de hiërarchie»*. Daar voegt hij aan toe dat het derde geheim van strijd binnen de hiërarchie spreekt. Zeker, pater Alfonso kent het slechts uit zijn studies en gesprekken met zuster Lucia; niettemin zijn zijn opmerkingen waardevolle getuigenissen. Helaas is hij in 1981 overleden.

Hij spreekt dus van strijd binnen de Kerk, van ernstig falen in de zielzorg, van gebrek aan plichtsbesef bij de hoge hiërarchie, van ernstige misgrepen en verkeerde beslissingen bij die hoge kerkelijke autoriteiten. In 1957 heeft zuster Lucia inderdaad tegen pater Fuentes, de postulator in het proces voor de zaligverklaring van de beide andere zieners, gezegd: *«De Moeder Gods heeft mij meegedeeld dat de duivel op het punt staat om een beslissende slag te leveren tegen de Maagd. Daar hij weet, waardoor hij God het zwaarst beledigt en in korte tijd de meeste zielen kan winnen, spant hij zich vooral in om de aan God toegewijde zielen te bemachtigen. Want dan is het slagveld opgegeven en kan hij dat het best beheersen»*. Nog een ander woord van zuster Lucia: *Het in het derde geheim door God aangekondigde strafgericht is al begonnen!»*

Dit staat in elk geval vast: het derde geheim geeft ons geen vrolijk, geen verblijdend nieuws. Er staat helemaal niets in over een nieuw Pinksterwonder, zoals Vaticanum II ons dat heeft willen voorspiegelen. Zou er in het geheim iets verblijdends staan, dan had men 't ons allang meegedeeld! Waarschijnlijk wordt er niet in gesproken over een derde wereldoorlog en over atomaire dreiging, want dat wordt bepaaldelijk en heel uitdrukkelijk behandeld in het tweede geheim, het reeds bekendgemaakte deel, dat spreekt van oorlogen, katastrofen en hele volkeren die van de aardbodem zullen verdwijnen.

God herhaalt zich niet nutteloos. Er moet in het derde geheim dus iets heel anders worden meegedeeld. Zuster Lucia tot pater Fuentes: *«De Moeder Gods heeft ons (d.w.z de zieners) gezegd dat veel naties van de aarde zullen verdwijnen en dat Rusland door de wil van de hemel het werktuig van de tuchtiging der wereld zal worden, als we er niet tijdig in slagen om die arme natie te bekeren»*. Het derde geheim, zegt pater Fuentes in zijn werk, spreekt vermoedelijk over erger dingen dan honger, oorlog en vervolging. Het spreekt over het probleem van de eeuwige zaligheid van de mens. Mgr. Amaral, de tegenwoordige bisschop van Leira-Fatima,

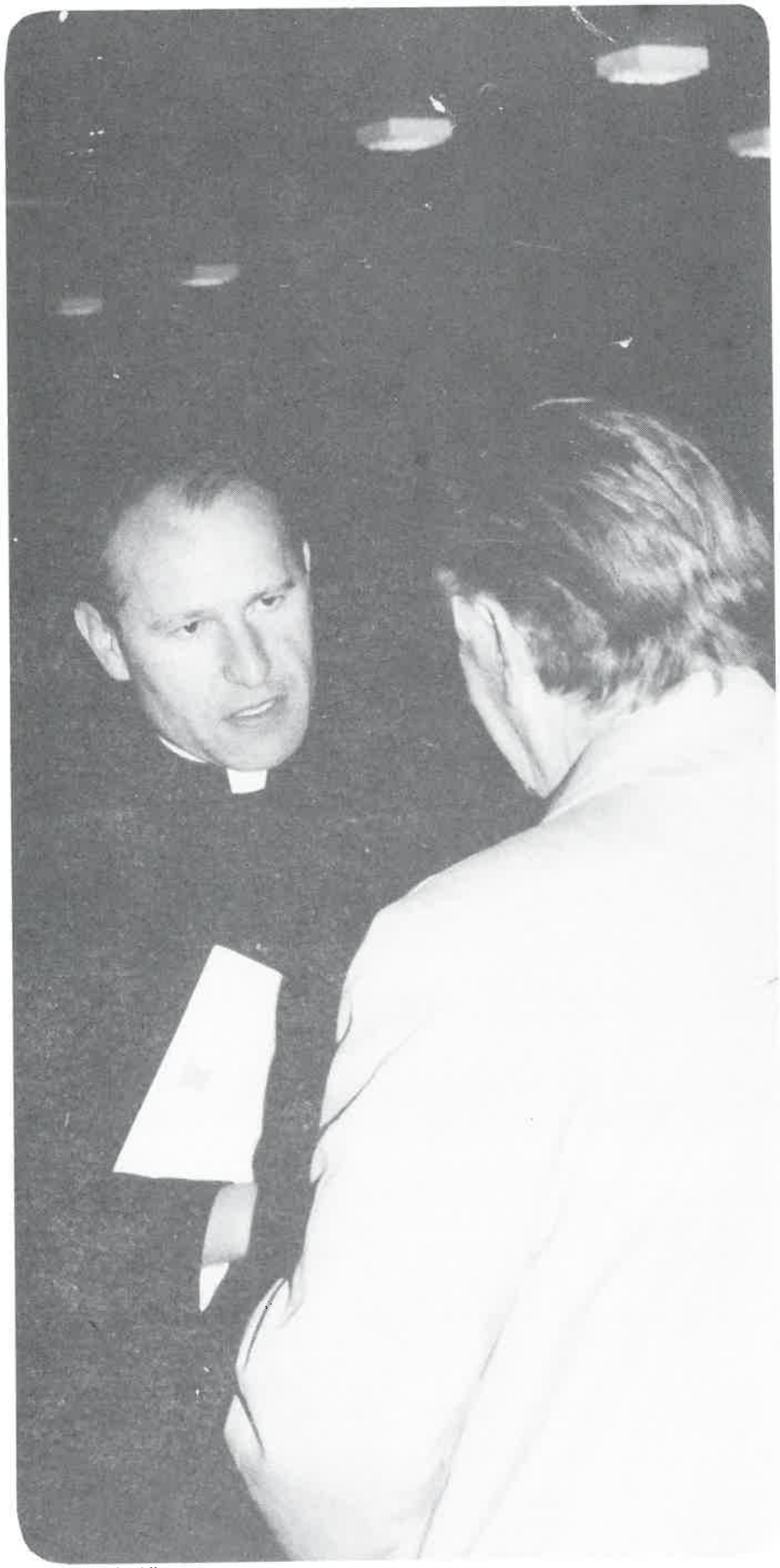

pater Schmidberger

heeft op 10 september 1984 in de aula van de Technische Hogeschool te Wenen verklaard: *«Het derde geheim van Fatima spreekt niet van atoombommen, noch van kernkoppen of SS-20 raketten. De inhoud heeft alleen maar betrekking op ons geloof. Het geheim alleen maar beperken tot materiële katastrofes of kernrampen betekent de zin van de boodschap verminken. Het verlies van het geloof*

door heel een kontinent is erger dan de vernietiging van een natie. We kunnen niet ontkennen dat het geloof in Europa voortdurend achteruitgaat».

Ik wil U nog een paar getuigenissen laten horen uit de jaren 1969/70. In deze tijd schrijft zuster Lucia in een brief aan een priester: *«Uit Uw brief maak ik op dat U bezorgd bent over de verwarring van onze tijd. Inderdaad, het is treurig dat heel veel mensen zich laten meeslepen door de golf van demonie die de wereld overspoelt, dat ze zo verblind zijn, niet meer in staat om de dwaling in te zien. Hun hoofdfout is dat ze niet meer bidden. Daardoor hebben ze zich afgewend van God, en zonder God is er nergens houvast meer. De duivel is slim en weet onze zwakke punten te vinden. Als we niet waakzaam zijn en niet ons uiterste best doen om van God de nodige kracht te krijgen, dan vallen we. Onze tijd is slecht en wij zijn zwak. Maar de genade van God kan ons staande houden».*

In een andere brief staat dit te lezen: *«Wij moeten dagelijks de rozenkrans bidden. Onze Lieve Vrouw heeft dat bij al haar verschijningen herhaald, alsof ze ons bij voorbaat wil beschermen in deze tijden van duivelse dwaling, zodat wij ons niet door valse ideeën op sleeptouw laten nemen. Helaas is het volk op godsdienstig gebied totaal onwetend en laat het zich willoos drijven in de richting waar men het hebben wil. Groot is daarom de verantwoordelijkheid van hem die een leidende taak heeft. Een duivelse verwarring overvalt de wereld en brengt de mensen uit hun evenwicht».*

En op 16 september 1970 schrijft ze: *«Arme Jezus. Hij heeft ons met zoveel liefde gered. En Hij wordt zo slecht begrepen. Hij wordt zo weinig bemind en zo slecht gediend. Het is smartelijk zo'n grote verwarring te moeten zien bij zoveel personen die zeer verantwoordelijke posities bekleden. Het is de duivel gelukt om het slechte onder de schijn van het goede ingang te doen vinden. De ene blinde moet de andere leiden, zoals de Heer in het Evangelie zegt. En de mensen laten zich maar bedriegen. Van ganser harte wil ik mij opofferen en God mijn leven schenken voor de vrede van Zijn Kerk, voor de priesters en voor alle aan God toegewijde zielen, vooral diegenen die zich hebben laten misleiden en op dwaalwegen laten lokken».* Tegen iemand die iets naders over het derde geheim wou weten zei ze: *«Het staat in het Evangelie en in de Openbaring».* Volgens pater Fuentes had de Moeder Gods haar te verstaan gegeven dat we in de eindtijd leven (wat niet betekent dat het einde van de wereld gekomen is!). Tot zover de getuigenissen van pater Alfonso en zuster Lucia.

Goede vrienden, laat ik nog een getuige naar voren halen: kardinaal Ratzinger. Ik heb vóór mij liggen een interview dat hij in november '84 vóór het verschijnen van zijn boek *«Zur Lage des Glaubens»* (Over de toestand van het geloof) heeft toegestaan aan het Italiaanse tijdschrift *Gesù*. Dat intervieuw sluit aan bij zijn onderhoud met de Italiaanse journalist Missori in augustus 1984 in Brixen. In dat onderhoud vraagt Missori Ratzinger, of hij het derde geheim van Fatima gelezen heeft. De kardinaal antwoordt zonder omwegen: *«Ja, ik heb het gelezen, ik ken het».*

Wat zegt hij daarna in het interview met het Italiaanse tijdschrift *«Il Gesu»*? Naar het derde geheim van Fatima gevraagd, legt hij drie belangrijke verklaringen af:

1. Het spreekt, zegt hij, over de gevaren die het geloof en de christenen bedreigen en dus ook de wereld.
2. Het spreekt over de betekenis van de laatste tijden.
3. Wat in het derde geheim aangekondigd wordt, stemt overeen met wat in de H. Schrift en bij andere Maria-verschijningen is gezegd.

Ik onderstreep dat het zo te lezen staat in het door het tijdschrift *«Il Gesu»* in november 1984 gepubliceerde interview. In zijn nummers van 14/15 en 17/18 december 1984 heeft de *Deutsche Tagespost* een paar zinnen uit het intervieuw van het Italiaanse tijdschrift gepubliceerd. Bij het voorbereiden van deze conferentie ben ik op heel merkwaardige veranderingen van de oorspronkelijke tekst gestoten. Toch zegt de *Deutsche Tagespost* dat zijn artikel door kardinaal Ratzinger zelf is gecontroleerd, nagelezen en goedgekeurd.

Hoe zijn die vreemde veranderingen in de vertaling van het interview over het derde geheim van Fatima ingeslopen? Als we even nadenken, komen we tot deze conclusie: Kardinaal Ratzinger heeft het derde geheim van Fatima gelezen, wat later heeft hij, misschien door het lezen van dat geheim, zijn interview met Missori gehad, het gesprek over het geloof gevoerd en zijn wens te kennen gegeven om dat onderwerp eens in boekvorm te laten verschijnen. In een eerste reactie, in een eerste impuls heeft hij, diep onder de indruk van de verschrikkelijke mededelingen van Fatima, nogal veel daarvan losgelaten, veel te veel voor zijn omgeving. Is hij daarover beginnen te piekeren? Ik weet het niet. Waarschijnlijk hebben schijnbare vrienden in Rome, de Paus zelf, andere kardinalen, progressieve kringen of wie dan ook er krachtig bij hem op aangedrongen om de zaak min of meer in de doofpot te stoppen en de afgelegde verklaring wat te bemantelen.

Daarom herhaal ik de verklaringen tijdens het interview met het Italiaanse tijdschrift, lees dan de tekst in de *Deutsche Tagespost* voor, en plaats daar tenslotte een derde lezing tegenover, die van het boek *Zur Lage des Glaubens*. U zult gemakkelijk kunnen vaststellen, dat die derde lezing tegenover de twee vorige opnieuw sterk verzwakt is.

In het *Il Gesu*-interview zegt kardinaal Ratzinger dat het geheim spreekt van de gevaren die geloof en leven van de christenen bedreigen en dus de hele wereld, dat het spreekt van de betekenis van de laatste tijden en overeenstemt met de aankondigingen en voorspellingen van de H. Schrift, d.w.z. met wat de Schrift voor de toekomst voorzegt.

Wat lezen we in de *Deutsche Tagespost*? - *«Ja, ik heb het gelezen, het derde geheim»* Vraag: *«Waarom wordt het niet onthuld?»* Antwoord: *«Vermoedelijk, omdat het volgens de Pausen niets nieuws voegt bij wat een christen al uit de Openbaring kan weten, nl. dat hij geroepen is tot radikale bekering, dat de geschiedenis een ernstige zaak is en dat geloof en leven van de christen, ondanks de bedreigingen van de Boze, moeten en kunnen standhouden».*

Dat is heel wat anders dan wat in het *Il Gesu*-interview staat. De laatste zin waarin van de betekenis der laatste tijden sprake is, is helemaal weggelaten. Hij ontbreekt in de *Deutsche Tagespost*. Daarin gaat de kardinaal dan verder: *«Als men het (geheim), tenminste voorlopig, niet publiceert, dan wel om te verhinderen dat godsdienstige voorspelling wordt verwisseld met sensatiegedoe. De inhoud van het derde geheim stemt overeen met die van de H. Schrift en met alles wat bij andere Mariaverschijningen, ook in de teksten van Fatima gezegd* ***wordt»***.

«... stemt overeen met de H. Schrift ...»

Er wordt niet meer gesproken van de voorzeggingen van de H. Schrift. U, ziet, hoe groot de verandering is.

Hoor nu, wat kardinaal Ratzinger in zijn boek zegt:

«Dat die beslissing tot nu toe niet genomen is, komt niet omdat de Pausen iets willen verbergen».

Missori: *«Dan staat er toch iets verschrikkelijks in dat manuscript van zuster Lucia, blijf ik volhouden».*

Ratzinger: *«Al was dat ook het geval, dan nog zou 't het reeds bekende deel van de boodschap van Fatima alleen maar bevestigen. Van daaruit is er een ernstig tegen de dominerende lichtzinnigheid gericht signaal uitgegaan, een waarschuwing m.b.t. de ernst van de gang der geschiedenis en de gevaren die de mensheid bedreigen. Daar herinnert Jezus zelf heel vaak aan door onverbloemd te zeggen: 'Als ge u niet bekeert, zult ge allemaal omkomen.' Bekering (Fatima herinnert er uitdrukkelijk aan) is een constante eis aan het christelijk leven. Dat zouden we uit heel de H. Schrift al moeten weten».*

Ik noem deze successieve veranderingen zonder meer bedrog, of tenminste fopperij van het gelovige volk. Zoiets noem ik wegmoffelen van een buitengewoon belangrijke boodschap die voor het historisch uur van nu beslissend kan zijn.

Goede vrienden, uit deze onthullingen (en hier moet men zeggen dat de goede God zelfs op kromme lijnen recht schrijft, of dat ook de duivel tenslotte in dienst van God staat), uit deze onthullingen blijkt precies wat het derde geheim vertelt. Het is duidelijk dat de bijzondere punten die kardinaal Ratzinger in zijn eerste versie naar voren gebracht heeft, van het aller-

grootste belang zijn. Juist die zijn beslissend, juist daarop komt het aan.

Ik trek de conclusie uit het 1e deel van mijn voordracht. Wat staat er in het derde geheim van Fatima?

Ongetwijfeld spreekt het van de crisis in geloof en Kerk, waarschijnlijk zelfs van de grote afval die volgens de H. Schrift moet en zal komen. Het spreekt verder van een geestelijk strafgericht, een monsterachtige verwijdering tussen enerzijds God en anderzijds individuen en hele volkeren. Het vestigt vermoedelijk de aandacht op de intriges van de antichrist en zijn voorlopers en op het geestelijk martelaarschap van hen die aan de Boodschap en het Evangelie van Christus vasthouden. Het verwijst vermoedelijk naar de profetieën die de Heer zelf ons in het Evangelie heeft gedaan over het einde van de tijden. Waarschijnlijk wordt er, als straf van God voor de grote afval, ook een grote uitbreiding van het marxisme over alle landen en volkeren aangekondigd. Juist daarom zullen de Pausen de publicatie van het geheim tot nu toe wel geweigerd hebben!

Frère Michel geeft na minutieus onderzoek aan het derde geheim de volgende inhoud:
Terwijl in Portugal het dogma van het geloof behouden blijft, verliezen andere volkeren, misschien zelfs de hele wereld, het geloof. Door de ontrouw van de leiders in de Kerk zullen velen aan God gewijde personen en andere gelovigen zich door gevaarlijke en overal verspreide dwalingen op een dwaalspoor laten brengen. Dit wordt de tijd van de beslissende slag tussen de allerzaligste Maagd en de demon. Een golf van duivelse verwarring zal de wereld overspoelen. Satan zal doordringen tot in de hoogste regionen van de Kerk. Hij zal de geesten met blindheid slaan en de harten van de herders ongevoelig maken. Want als straf voor hun ongehoorzaamheid t.o.v. de verlangens van het Onbevlekt Hart van Maria heeft God hen aan hun lot overgelaten. De door de H. Schrift voor de laatste tijden aangekondigde grote afval zal plaatshebben. Het valse lam en de valse profeet zullen de Kerk verraden als handlangers van het Beest, zoals voorspeld wordt door het Boek der Openbaring. Zuster Lucia heeft gezegd dat vooral de hoofdstukken 8 tot 13 van de Apokalyps voor de tijd van nu beslissend zijn.

De Apokalyps

Ik ga nu over tot het 2e deel van mijn voordracht en stel de vraag: Wat wordt er in die hoofdstukken verklaard? Wat brengen de laatste tijden, waarvan kardinaal Ratzinger spreekt? In de bovengenoemde tekst van de H. Schrift lezen we over de bazuinen van de engelen, die de grote strafgerichten van God aankondigen. We lezen over de twee getuigen van God, die tenslotte door de goddelozen worden gedood, en over het andere grote teken dat in het twaalfde hoofdstuk aan de hemel verschijnt: een vrouw bekleed met de zon, met de maan aan haar voeten, gekroond met een krans van twaalf sterren. Ze wordt vervolgd door een bloedrode Draak, die het op haar eerstgeboren kind en haar andere kinderen gemunt heeft. Wie is bedoeld met deze vrouw, die in haar weeën krijt? Enerzijds is ze het zinnebeeld van de Moeder Gods, anderzijds van de H. Kerk. Hoe echter kan de Moeder Gods in haar weeën krijten, zij, die toch in vreugde gebaard heeft? Ze krijt in barensweeën onder het Kruis.

Nadat de vrouw naar de woestijn is weggevoerd, begint de Draak tegen haar kinderen tekeer te gaan.

Dat is de afloop van de wereldgeschiedenis, de strijd tussen de Stad van God en de Stad van de duivel, zoals de H. Augustinus die ziet en de H. Ignatius in zijn Geestelijke Oefeningen betoogt.

In het 13e hoofdstuk is er sprake van het afgrijselijk Beest dat uit de zee opduikt. Ik heb bij bekende exegeten trachten te achterhalen wat we onder dat Beest moeten verstaan. De kerkvaders zijn algemeen van gevoelen dat het de antichrist is. Als handlanger van de duivel staat hij onder diens rechtstreekse invloed. Op zijn beurt heeft de antichrist zijn wegbereiders, voorlopers, leerlingen ,missionarissen en apostelen. Een van de eerste voorlopers is Simon de Tovenaar, van wie in de Handelingen sprake is. Hij zag, hoe de Apostelen

De H. Mis werd in de vroegere kloosterkerk opgedragen.

tijdens de preek

(hfdst. 8) door handoplegging de H. Geest schonken en hoe zijn eigen toverkracht ver in de schaduw werd gesteld. Daarom bood hij de Apostelen geld aan met de woorden: *«Geef ook mij de volmacht, opdat ieder die ik de handen opleg, de H. Geest ontvangt»*. De H. Petrus vervloekt hem met de woorden: *«Uw geld moge met u meegaan in het verderf, omdat ge geloofd hebt dat ge de gave Gods met geld zou kunnen kopen»*.

Wat heeft die Simon dan gedaan? Hij heeft het aardse boven het hemelse gesteld. Hij heeft gemeend dat men met het aardse het hemelse kan verwerven. Hij heeft gedacht aan een aardse Verlossing, een verlossing door het geld. Hij heeft gedacht aan een paradijs hier beneden. Hij zag het heil in materialisme en aardsgezindheid.

Later zegt Johannes, de leerling waar de Heer bijzonder veel van hield, dat de antichrist al in de wereld is (1 Joh. 4,3), dat hij al aan het werk is, dat er al veel antichristen zijn opgestaan (1 Joh. 2-18). Nu, de H. Johannes wordt geconfronteerd met de gnosis, de leer die beweert dat Christus, de Zoon van God, het Vlees niet aangenomen heeft, dat Zijn lichaam maar een schijnlichaam was en dat Hij maar in schijn geleden heeft. De gnosis verwerpt de Godmenselijke eenheid van Christus, door de theologen hypostatische eenheid genoemd. Volgens de gnosis is de godsdienst van Jezus Christus maar een soort schouwen van God in extatische verheffing, geen kracht die heel het innerlijk leven bepaalt, geen totale verandering van de mens door de genade. Van deze *'profeten'* spreekt de H. Johannes als van antichristen.

Uit de H. Schrift blijkt duidelijk dat na al die voorlopers, wegbereiders en strijdgroepen die in de loop van de geschiedenis optreden, de antichrist eens zichtbaar naar voren zal komen. Hijzelf komt voor de dag. De antichrist is een konkrete persoon. Daar spreekt de Apostel Paulus van in de 2e brief aan de Thessalonicensen. Daar spreekt de H. Apostel Johannes van. Daar spreekt de Heer van in het Evangelie. Hij spreekt daarin uitdrukelijk van valse profeten, vooral in verband met het einde der Tijden. De antichrist moet immers op het einde der tijden optreden. Lees het 24e hfdst. bij de H. Evangelist Mattheüs. Daar staat in het 4e en 5e vers: *«Pas op dat ge u door niemand laat misleiden. Want velen zullen optreden in Mijn naam en zeggen: Ik ben de Christus; en velen zullen zij misleiden»*. In vers 10 en 11: *«Dan zullen velen ten val komen en uit haat elkander overleveren. Tal van profeten zullen opstaan en velen zullen zij misleiden. Door het toenemen van de goddeloosheid zal de liefde van de meesten verkoelen»*. In de verzen 23 en vlg.: *«Wanneer iemand u zegt: hier is de Christus of daar, geloof het niet. Want er zullen schijnchristussen en schijnprofeten opstaan die grote tekenen en wonderen zullen doen, zodat zij, als 't mogelijk was zelfs de uitverkorenen zouden misleiden. Ziet, Ik heb het u voorspeld. Als men u dus zegt: hij is in de woestijn, loop dan niet uit, of: hij is binnenshuis, geloof het niet. Want zoals de bliksem uitschiet van het Oosten en licht tot in het Westen, zo zal het zijn met de komst van de Mensenzoon»*.

De Heer spreekt dus uitdrukkelijk van valse profeten die er zullen komen. In de bergrede al heeft Hij gewezen op de valse pofeten die in schaapskleren bij ons komen, maar inwendig verscheurende wolven zijn. Aan hun vruchten, zegt Hij, zult ge ze kennen. En Hij waarschuwt duidelijk. *«Zie, Ik heb 't u voorspeld, opdat, als het gebeurt, ge u zult herinneren dat Ik het u gezegd heb»*. Ik heb u gewaarschuwd, ge weet het dus. Dan wordt er nog gesproken over de vervolgingen (Lc.21,12-19): *«Zij zullen u vastgrijpen en vervolgen: zij zullen u overleveren aan de synagogen en gevangen zetten, u voor koningen en stadhouders voeren omwille van Mijn naam. Het zal voor u uitlopen op het geven van getuigenis. Welnu, prent u in dat gij dan uw verdediging moet voorbereiden. Want Ik zal u een taal en wijsheid geven die geen van uw tegenstanders zal kunnen weerstaan of tegenspreken. Ge zult zelfs door ouders en broers, door bloedverwanten en vrienden overgeleverd worden, ja, sommige onder u zullen ter dood gebracht worden. Ge zult een voorwerp van haat zijn voor allen omwille van Mijn Naam. Geen haar van uw hoofd zal verloren gaan. Door standvastig te zijn zult ge uw ziel redden»*.

Dan is er sprake van oorlog en opstand, want volk staat op tegen volk. Rijk tegen Rijk. Hongersnood, pest en aardbevingen zullen er overal komen. Maar dat is pas het begin van de pijn. Men zal u aan allerlei kwellingen blootstellen en ook doden. Ge zult door alle volkeren gehaat worden omwille van Mijn Naam. Dan zullen er velen ten val komen, elkaar verraden en haten.

De Heer spreekt dus van aardbevingen, katastrofen en hongersnood. Hij zegt vooral dat goddeloosheid en boosheid de overhand zullen krijgen. *«Abundavit iniquitas»*, er heerste een overmaat aan boosheid. Daarom zal de liefde bij velen verkillen.

Goede vrienden, wij kunnen niet meer ontkennen dat de eerste tekenen van deze voorspellingen van Christus al zichtbaar worden. Daar geef ik u enige voorbeelden van:

Is 't niet schokkend dat men er nu voor het eerst in is geslaagd om de mens tot zijn eigen *'schepper'* te maken? Wat een misbruiken, welk een goddeloos gedoe! Hoe duivelachtig is toch de kunstmatige bevruchting en het manipuleren met de genen! Pas kort geleden is 't in Japan gelukt, bij een kunstmatige bevruchting de genen, de erfmassa zo te veranderen dat vrouwen die als kind een meisje verkiezen, dat ook kunnen krijgen. De mens wordt zijn eigen *'schepper'*. Als het zo verder gaat, komt de tijd dat de mens kunstmatig gekweekt wordt. 't Is duidelijk dat zo de liefde totaal wordt miskend. Op die wijze is ze absoluut niet meer interpersoonlijk. Op een allerafschuwelijkste manier wordt er een rijk van Satan gesticht.

Is 't niet schokkend dat er tegenwoordig vrouwen bereid zijn een kind te ontvangen om het later door middel van de keizersnede uit de moederschoot te laten rukken, opdat er proeven mee kunnen worden gedaan of men het kan gebruiken als handelsobjekt voor jonge cellen? Zulke monsterachtigheden worden er al bedreven! Zo'n ingemene ontering van de moederliefde is er nog nooit geweest. Ook is er nog nooit zoiets vertoond als het wegvagen van de begrippen *'vader'* en *'moeder'*. Wie immers is de moeder van een in de reageerbuis kunstmatig verwekt kind? Is 't de vrouw die de eicel gegeven heeft, of de vrouw die het kind in haar schoot heeft opgenomen? En wie is de vader? Fundamentele begrippen verdwijnen totaal, met andere woorden: We beleven de grootste catastrofe in de geschiedenis van de menselijke geest.

De voorspellingen van Fatima gaan letterlijk in vervulling. Ze staan in de H. Schrift. Kardinaal Ratzinger heeft het gezegd: de profetieën van Fatima stemmen overeen met die der H. Schrift. Laten we de H. Schrift lezen en de voorspellingen erin overwegen. Verderop worden er nog enkele aangehaald.

Na onze gedachten te hebben laten gaan over de persoon en het optreden van de antichrist willen we ons nu afvragen waarin zijn wezen en handelen bestaan. *«Hij zal grote tekenen en wonderen doen»*. In Openbaring 13,3 en vlg., waar sprake is van het Beest, staat: *«De Draak (d.w.z. de duivel) droeg hem zijn macht over en zijn troon en groot gezag ... De hele wereld liep het Beest vol bewondering achterna. En zij aanbaden de Draak, omdat hij aan het Beest de heerschappij had gegeven. En zij aanbaden het Beest en zeiden: Wie is gelijk aan het Beest? Wie kan de strijd met hem aanbinden? En hem werd een mond vol grootspraak en godslastering gegeven, en hem werd vergund macht uit te oefenen, twee en veertig maanden lang»*.

De betekenis van die periode is mysterieus. We mogen ze niet letterlijk verstaan. Blijkbaar echter is hier uitgebeeld de activiteit van de antichrist, wiens optreden wordt voorbereid door allerlei ideologieën, stromingen en profetieën, en die dan persoonlijk verschijnt. De hele wereld, iedereen is vol bewondering voor hem. In het Evangelie staat dat de valse profeten grote tekenen en wonderen doen, zodat zelfs de uitverkorenen op een dwaalspoor zouden worden gebracht, als dat mogelijk was. Maar omwille van die uitverkorenen, zegt de Heiland, worden die dagen bekort, d.w.z. zullen er bijzondere genaden geschonken worden. Bij de H. Apostel Paulus lezen we in 2 Tess. 2,3 en vlg. meer bijzonderheden over de antichrist: *«Laat u door niemand iets wijs maken. Eerst moet de grote afval komen»*. Aan de komst van de antichrist gaat dus de grote afval vooraf, *«discessio»* in het Latijn, de grote afdwaling, de apostasie, de radicale

tijdens de lezing

afval der mensheid van God. Paulus zegt dat die aan het optreden van de antichrist voorafgaat. Ik beweer dat wij minstens aan het begin van die grote afvalligheid staan, waarschijnlijk staan wij er zelfs middenin. De mens van de wetteloosheid, zo noemt Paulus de antichrist, moet zich openbaren, *«hij, de zoon des verderfs, de tegenstander die zich boven God en al het heilige verheft* (zie 2 Tess. 2,3 en vlg.), *zo zelfs dat hij zich neerzet in Gods tempel en verering ontvangt. Herinnert gij u niet dat ik u dat meermalen heb gezegd, toen ik nog bij u was? Ge weet wat hem nog tegen houdt om op te treden vóór zijn tijd. Het geheim der goddeloosheid doet zijn werking al gevoelen».*

De H. Paulus noemt de wetteloosheid een kenmerkende eigenschap, een wezenskenmerk van de antichrist. Wetteloosheid is anarchie, chaos, wetverkrachting, wereldrevolutie, terrorisme. *«Het geheim van de wetteloosheid doet zijn werking al gevoelen, alleen moet degene die die nog tegenhoudt worden uitgeschakeld. Dan zal de goddeloze zich openbaren. Maar de Heer Jezus zal hem doden met de adem van Zijn mond en hem vernietigen door de luister van Zijn wederkomst»* (2 Tess. 2,7-8).

«De komst van de goddeloze zal steunen op de kracht van Satan en vergezeld gaan van allerlei wonderen, tekenen en goochelkunsten en van alle mogelijke misdadige verleiding, bestemd voor hen die verloren gaan, omdat ze zich hebben afgesloten voor de liefde tot de waarheid, die hen had kunnen redden. Daarom zendt God hun een geest van dwaling, zodat zij geloof hechten aan leugen en allen veroordeeld worden die de waarheid geweigerd hebben en de goddeloosheid gekozen» (2 Tess. 2,9-12).

Stemt dat niet overeen met wat Fatima zegt en met wat wij als de inhoud van het derde geheim van Fatima hebben gesitueerd? Is dat geen duivelse verwarring en ontrouw aan waarheid en geloof? De antichrist zal in Gods tempel gaan zitten en zich voor God uitgeven. Hij zal optreden als een grote leider en uiterlijk zozeer op Christus lijken dat velen zich vergissen en zich laten misleiden. Hij zal zich uitgeven voor profeet, verlosser, koning. Zijn optreden zal verbonden zijn met de grote afval van de volkeren, de geloofsverzaking van de mensheid.

Deze geloofsafval is tot nu toe tegengehouden door het standhouden van Pausdom en Kerk, in het bijzonder door het H. Sacrament van het Altaar. Maar toen die hoogst belangrijke bastions begonnen te wankelen, kon de antichrist opkomen en zijn ondermijnend woelwerk verrichten. Op het einde van de wereld, of als dat einde naderbij komt, zal er een geloofscrisis uitbreken. Daar wijzen de woorden van Christus op: *«Als de Mensenzoon op aarde terugkomt, zal Hij dan nog geloof vinden?* (Lk. 18,8)?

Ik geef U een paar getallen om U wat beter te laten zien, hoe 't met ons gesteld is:

- Kardinaal Höffner heeft kort geleden gezegd dat 93% van de katholieken in de Bondsrepubliek Duitsland niet meer gaat biechten.
- In Frankrijk, een van oudsher katholiek land, praktizeert nog maar 9%.
- Sinds het Concilie is in de Duitse Bondsrepubliek het kerkbezoek met ongeveer 60% verminderd.
- Kort geleden kregen we een brochure uit Canada in handen. In 1979 werden er in Canada 48000 kath. huwelijken gesloten en werden er 2900 gescheiden (6,2%). In 1982, drie jaar later, werden er in hetzelfde land 38000 huwelijken ingezegend (10000 minder), maar 21000 gescheiden! Dat is 56% drie jaar later!
- In de V.S. scheiden er jaarlijks meer dan een miljoen katholieken.
- De Bondsrepubliek Duitsland kent jaarlijks, de clandestiene gevallen meegerekend, 300000 abortussen, Polen 600 tot 800000! In de V.S. liggen de cijfers heel wat hoger, evenals in Rusland en China. Over heel de wereld zijn 't er ongeveer 50 miljoen per jaar, evenveel slachtoffers als in de Tweede Wereldoorlog!
- Momenteel zijn er bijna 80000 afgevallen en getrouwde priesters. Die problematische levensstaat hebben ze bijna allemaal gekozen in het kielzog van Vaticanum II.
- Sinds het Vaticaans Concilie zijn de priesterwijdingen in Holland met 95% teruggelopen, in Frankrijk met 90% en in Oostenrijk met 70. In Duitsland ziet het er niet veel beter uit.

- In zijn boek *«Gespräch zur Lage des Glaubens»* zegt kardinaal Ratzinger dat van '61 tot '81 de vrouwelijke kloosterroepingen in Canada met 98,5% zijn teruggelopen. Hij voegt er aan toe: *«Als 't zo doorgaat, en naar menselijke berekening gaat 't zo door, dan zullen de vrouwelijke klooster-orden in Canada binnenkort tot het verleden behoren, d.w.z. de ineenstorting van het kloosterleven in de Kerk aldaar staat voor de deur»*. In Europa, Afrika en in andere landen is de toestand niet veel beter. Het is overal hetzelfde, dat kan ik U uit eigen ervaring verzekeren. In de V.S. b.v. is het ledental van de vrouwelijke onderwijscongregaties van meer dan 100 000 teruggelopen tot 30 000.
- In Oostenrijk blijkt uit een statistiek dat 98% van de katholieken beneden de 35 jaar de leer van de Kerk niet meer als verplichtend beschouwt. Dat is bijna het hele volk! De leer van de Kerk als niet verpichtend beschouwen, dat is afval, geloofsontrouw!

We moeten ook onderstrepen dat het marxisme, gecamoufleerd als bevrijdingstheologie, steeds meer om zich heen grijpt in de Kerk zelf. In Zuid-Amerika zijn er momenteel minstens 100 000 basisgemeenten, d.w.z. marxistische, communistische cellen. Dezelfde geest openbaart zich ook in *Songbuch I* en *II*, dat de katholieke jongeren in Duitsland in handen is gestopt: alleen maar linkse marxistische propaganda voor de wereldrevolutie. En de bisschoppen kijken werkeloos toe! Boff, de grote voorvechter van de bevrijdingstheologie, het marxisme in de Kerk, ziet de zeer mild op hem toegepaste censuur opgeheven en kan doorgaan met de propaganda van zijn dwaalleer. Hij mag die over heel de wereld verspreiden, mag interviews geven en bljven doorgaan met zijn ondermijning.

Veel bisschoppen zijn zelf ernstig aangetast door het modernisme en besmet met linksgetinte ideeën. Bisschop Lehmann van Mainz b.v. heeft een boek uitgegeven met een artikel van de theoloog Pesch, waarin deze beweert dat de Moeder Gods meer kinderen kan hebben gehad en dat Jezus best door de H. Jozef kan zijn verwekt ... Bisschop Lehmann van Mainz, kort geleden is hij aangewezen als plaatsvervangend voorzitter van de Duitse bisschoppenconferentie! Bovendien is hij lid geworden van de pauselijke Commissie voor de Geloofsleer. Welk geloof moet deze man verdedigen?

En bisschop Moser van Rottenburg? Die heeft op de laatste diocesane synode gezegd dat er op de onontbindbaarheid van het huwelijk toch wel enkele uitzonderingen denkbaar waren. Hij heeft er vier genoemd, waarover het *«Mitteilungsblatt»* van de Priesterbroederschap gesproken heeft.

Kardinaal Höffner, de primaat van Duitsland, is mede-ondertekenaar van het afschuwelijk document waardoor het groene licht wordt gegeven voor de huwelijksvoltrekking van gemengde paren door de dominee, voor het dopen van hun kinderen in de protestantse kerk en voor de opvoeding ervan in het protestants geloof. Is dat geen aansporing tot geloofsafval? In het kerkelijk wetboek van 1917, canon 2319, worden die drie vergrijpen met excommunicatie bestraft, nl. zich door een niet-katholieke bedienaar in het huwelijk laten verbinden, de kinderen door een niet-katholieke bedienaar laten dopen, de kinderen in een niet-katholiek geloof laten opvoeden.

Wat te denken van hen die zoiets ambtelijk toestaan? Zijn zulke bisschoppen nog katholiek?

Nog twee kenmerken van de antichrist wil ik U voorleggen.
Het eerste wordt beschreven door de heilige Apostel Johannes in zijn eerste brief. In hfdst. 4,1, en vlg. zegt hij: *«Geliefden, vertrouwt niet elke geest. Onderzoekt de geesten, of ze wel van God komen, want onder hen die tot de wereld zijn uitgegaan zijn veel valse profeten. Hieraan onderkent gij de geest van God: iedere geest die belijdt dat Jezus Christus werkelijk mens geworden is, is van God. Maar iedere geest die Jezus neerhaalt, is niet van God»*.

Die Jezus neerhaalt ... De H.Johannes spreekt hier van de gnosis, van hen die Christus niet erkennen in Zijn Godmenselijkheid, niet erkennen als Immanuel, maar beweren dat Hij in een schijnlichaam is gekomen.

Bestaat die neiging ook nu niet? Ja zeker! De voortlevende Jezus, de Kerk, haar essentiële strukturen, die wil men als nauwkeurig omschreven zichtbaar lichaam, als haven van het heil, als de weg naar de hemel, als de voortlevende en altijd werkzame Christus wegvagen. Door middel van een valse, liberale oecumene wil men van de Kerk een algemene wereldreligie maken. Dat betekent dat Jezus in deze tijd wordt weggevaagd. Zoals de liberale oecumene tegenwoordig optreedt, zoals ze zich nu openbaart, moet ze beschouwd worden als een uiting van de antichrist.

Het tweede kenmerk van de antichrist is de loochening van de H. Drievuldigheid. Zie weer de H. Johannes in zijn eerste brief 2,22: *«Wie is de leugenaar? Wie anders dan hij die ontkent dat Jezus de Verlosser is! Dit is de antichrist: de loochenaar van de Vader en de Zoon. Wie Christus loochent kan God niet vinden, wie de Zoon belijdt, heeft ook de Vader»*.

Wat betekent dat? Wie de Zoon niet heeft, zegt de Apostel, die heeft ook de Vader niet. En wie de Vader en de Zoon niet heeft, is antichrist. Wie zijn dan die antichristen? Wie heeft de Zoon niet? De islam heeft Hem niet, het zionisme heeft Hem niet: ook niet het boeddhisme, hindoeisme, confucianisme en hoe ze verder ook mogen heten.Ik bedoel niet degenen die Hem uit onwetendheid niet hebben, maar hen die uitgesproken vijandig staan tegenover het geheim van de allerheiligste Drieëenheid. Islam, zionisme, illuminaten (geestdrijvers die menen dat ze in God kunnen opgaan), geheime genootschappen, de vrijmetselarij en haar trawanten spelen een heel belangrijke rol in het rijk van de antichrist. Want zij allen erkennen de Zoon niet, waardoor ze ook de Vader niet hebben. En wie de Vader en de Zoon wetens en willens verwerpt is antichrist. Met andere woorden: het tegenwoordig geflirt met de islam moet als antichristelijk gedoe worden beschouwd, evenals de oecumene. Het is geen toeval dat marxisme en islam hand in hand vooruitgang boeken in de wereld; voor de oplettende toeschouwer allang een niet te ontkennen verschijnsel.

Goede vrienden, de antichrist en zijn handlangers willen het zover brengen dat de mens de plaats van God inneemt. Hoe? - Door het vrije geweten te propageren! Dat gaan ze boven de Openbaring verheffen. Gods Openbaring gaan ze op de achtergrond schuiven en de mens op de plaats van Gods leergezag zetten. In zover is ook het protestantisme als voorloper van de antichrist te beschouwen.[1]

Het vrije geweten, de rechten van de mens, de godsdienstvrijheid, emancipatie en feminisme ... gaat de mens daardoor niet op Gods plaats zitten in de tempel en geeft hij zichzelf niet voor God uit? De antichrist zal een binnenwereldse verlossing verkondigen. We hebben hem al als pseudo-verlosser leren kennen in zijn marxistisch kleed. Het marxisme verkondigt immers het paradijs op aarde, de klassenloze maatschappij. Langs dezelfde weg blijkt heel de bevrijdingstheologie een wegbereidend handlangerschap te zijn van marxisme en wereldrevolutie, en een hulpmiddel in de hand van de antichrist. Deze gaat dan waarden als deugd, genade, heiligheid vervangen door begrippen als algemene vooruitgang van de mensheid, broederschap, liefde, verdraagzaamheid en vrede.

Ook de evolutietheorie van een Teilhard de Chardin is in dit verband van bijzonder belang. Het is ontstellend dat kardinaal Ratzinger in zijn boek *«Einführung in das Christentum»*[2] uit het jaar 1968 die jezuiet voortdurend citeert als een groot hedendaags denker. Ook kardinaal Woytyla, de tegenwoordige Paus Johannes Paulus II, stond blijkbaar sterk onder die invloed.

Waarheid en geloof worden in de hoek gedrukt. Wie vasthoudt aan het dogma van de alleenzaligmakende Kerk, aan de Verlossing alleen maar door de genade van Christus, die wordt uitgekreten voor een sektariër, reactionair, fascist en a-sociaal persoon die de algemene vooruitgang en de vrede in de weg staat. Vooral die algemene vrede moet verkondigd worden. Het is verbazingwekkend dat de tegenwoordige president van de Bondsrepubliek, von Weizsäcker een oproep heeft gedaan voor een algemeen vredesconcilie. Moet dat nou? Heeft Christus niet gezegd dat Hij niet gekomen is om vrede te brengen, maar het zwaard? Heeft Hij op een andere plaats niet gezegd dat Hij ons Zijn vrede geeft, niet zoals de wereld die geeft? Als christenen willen we de vrede van Christus in het Rijk van Christus. Wij willen de vrede met God. Wij belijden dat

onze ziel vrijgekocht is door het bloed van Christus. Uit die voldoening voor onze zonden, uit ons berouw en onze bekering, uit de vrede met God vloeit de vrede voort met onze naaste en de vrede onder de volkeren. Langs een andere weg zoekt men hem vergeefs, of wordt men het slachtoffer van de antichrist. De H. Paulus heeft zijn redenen om in I Tess.5,3 te schrijven: *«Terwijl ze zeggen: er heerst vrede en veiligheid, juist dan overvalt hen plotseling het verderf, zoals weeën een zwangere vrouw, en ze zullen niet ontsnappen»*. Sla maar eens een krant open. Wat leest U? Ontwapeningsconferentie, gesprekken over vrede, vredesconcilie, gebed voor de vrede op een door de Paus geleide bijeenkomst van alle religies in Assisië.

We moeten de Apokalyps met overleg lezen. We mogen niet menen dat we alles letterlijk kunnen opvatten en dat alles op het eerste gezicht duidelijk is. Velen hebben zich daarbij vergist, met name diegenen die 't telkens en telkens opnieuw hebben voorgesteld, alsof het einde van de wereld voor de deur zou staan. Laten we maar niet menen dat de een of andere oppervlakkige interpretatie recht doet aan Gods plan en aan het mysterie van Zijn Kerk. Zo eenvoudig is 't niet.

In het Boek van de Openbaring wordt onze aandacht nog gevestigd op een tweede Beest, dat uit de aarde opkomt (Apok. 13,11). De aarde, dat is misschien het Beloofde Land, dat is misschien de H. Kerk. Het tweede Beest ontpopt zich als leugenprofeet die voor het eerste Beest, de antichrist, de weg vrijmaakt. Misschien (dat is een veronderstelling van mij) mag men het tweede Beest beschouwen als een symbool van al die bevrijdingstheologen die propaganda maken voor het marxisme en zo de weg effenen voor de wereldrevolutie. Misschien is het tweede Beest een voorafbeelding van al diegenen die alleen nog maar dromen van vooruitgang van de mensheid en van wereldverbroedering.
Het tweede Beest, misschien mogen wij het zien in al die valse verdesapostelen en propagandisten van de liefde, in die liberale progressieven en modernisten die meer dienaren van Satan zijn dan beheerders van de geheimen van Christus

Ik trek de conclusie uit mijn conferentie:

1. Goede vrienden, niets is belangrijker, beslissender, edeler en zegenrijker dan het vasthouden aan het onveranderlijk katholiek geloof, aan de Godmens Jezus Christus, aan Zijn Kruis, Zijn lijden en Zijn verrijzenis. Laten we Jezus toch niet uit ons leven verwijderen: laten we Zijn Kruis toch niet onzichtbaar maken door ons aan te passen aan de wereld en tijdgeest! Verwijderen is immers onzichtbaar maken.

Alleen in het Kruis is onze zaligheid. We moeten vasthouden aan het H. Misoffer van de Overlevering, waardoor het Kruis van Christus wordt voortgezet. We moeten vasthouden aan de door de heilige martelaren en belijders voortgebrachte en gevormde Traditie van de Kerk. We moeten vasthouden aan de geest van gebed. Als kardinaal Ratzinger gelijk heeft (en in het geschrift over het derde geheim van Fatima in het *Gesù*-nummer heeft hij dat ongetwijfeld), dan voorspelt het derde geheim groot gevaar voor ons geloof, groot gevaar voor het christelijk leven en daardoor voor heel de wereld. Laten we daarom vasthouden aan de strijd- en kruisvaardersgeest van de Apostelen en de missionarissen. De geest van onverschilligheid die alle godsdiensten op één niveau wil plaatsen, is niet de geest van Jezus Christus, maar die van de tegenstander, van de antichrist. Reik Uw helpende hand aan allen die zich tegen deze geest van de antichrist verzetten, die de Kerk proberen te vernieuwen en aan de wederopbouw van een christelijk avondland werken. Steun de Priesterbroederschap St. Pius X met haar instellingen.

2. De vijanden van Christus zijn ook nu nog Zijn vijanden. Het protestantisme (ik spreek niet van individuele protestanten, maar van het protestantisme als systeem, want er zijn in het protestantisme achtenswaardige, voorbeeldige mensen die momenteel diep verontrust zijn over de toestand: zo b.v. prof. Beyerhaus uit Tübingen, of dominee Bier in Zwitserland, die kort geleden uiting gegeven heeft aan zijn ontsteltenis over het geflirt van de katholieke Kerk met de islam), het protestantisme, de vrijmetselarij, de geheimen genootschappen, het zionisme, de illuminaten en tenslotte de marxisten staan in dienst van de antichrist.

De Moeder Gods verschijnt in Fatima op het ogenblik dat Lenin en Trotzky in hun verzegeld spoorwegrijtuig dwars door Duitsland rijden om in Rusland de Oktoberrevolutie te gaan ontketenen en de zegetocht (die we kennen) van het marxisme te beginnen.

Rome, Moskou en Fatima zijn centrale punten in het wereldgebeuren van nu. Onze Heer heeft ons duidelijk gezegd: Vigilate et orate - waakt en bidt.

3. Het derde punt voor mij is de aansporing om onvoorwaardelijk vast te houden aan de verering van de Moeder Gods. Zij heeft ons haar Onbevlekt Hart geschonken als reddingsplank voor deze tijd. De grote plicht van het ogenblik is, dat wij dat Onbevlekt Hart vereren en telkens op de eerste zaterdag van de maand een H. Communie van Eerherstel gaan ontvangen. Maria is de grote macht die de slang verplettert.

De Satan, zegt zuster Lucia, levert tegenwoordig de beslissende slag tegen de allerzaligste Maagd. Die slag, die beschreven staat in hfdst. 12 van de Apokalyps, is in volle gang. Van haar, de grote vrouw, zegt de Kerk in haar officie dat zij alleen in de loop van de geschiedenis alle ketterijen, alle dwaalleren overwonnen heeft. Zo heeft de Kerk haar dogmatisch gedefinieerd als de *theotokos*, de Vrouw die God gebaard heeft.

In die titel ligt veel voor deze tijd opgesloten. Zij is de Moeder Gods, d.w.z. zij heeft Jezus als God in Zijn menselijke natuur voortgebracht. In haar zuivere schoot hebben de beide naturen, de goddelijke en de menselijke, zich met elkaar verbonden. Zij heeft de Tweede Persoon van de allerheiligste Drieëenheid in het Vlees ontvangen. Daarom mag de mens aan onze Heer Jezus Christus Zijn dubbele natuur niet ontnemen, zoals dat gebeurt door de gnosis en de goddeloze oecumene. Het begrip *theotokos* is een samenvatting van waarheden, is een heel program tegen de ontkenning van de Godheid van Christus, tegen het wegvagen van Zijn dubbele natuur, tegen hen die de allerheiligste Drievuldigheid loochenen, betwisten en afwijzen.

Al zijn de vooruitzichten en omstandigheden nog zo somber, goede vrienden, wij mogen ons niet laten ontmoedigen; integendeel, wij moeten ons in deze crisis heiligen. Wij kunnen en moeten in de strijd heiliger worden. Misschien staat ons een geestelijk martelaarschap te wachten, waardoor wij de kroon van het leven moeten verdienen. We zien, dat aan de verlangens van de Moeder Gods nog altijd niet voldaan is. Rusland is tot nu toe niet toegewijd aan het Onbevlekt Hart van Maria, in elk geval niet door de Paus met de bisschoppen, zoals de Moeder Gods heeft geëist. Als aan die eis wordt voldaan, zegt ze, zal Rusland zich bekeren. Zo niet, dan zal het zijn dwalingen over de hele wereld verspreiden. Bid dus, dat Rome het geheim van Fatima spoedig bekendmaakt en de wensen van O.L. Vrouw vervult. Daardoor kan en zal met één klap de loop van de geschiedenis en de ontwikkeling van de wereld worden veranderd.

Laten we strijdvaardig blijven, moedig en energiek. Laten we de zegen en de kracht halen in het H. Misoffer en de sacramenten, in gebed en rozenkrans. De Moeder Gods heeft ons de middelen daartoe in handen gegeven. Versaag niet! God wil U als Zijn tussenpersoon gebruiken. Misschien kunnen er velen gered worden door Uw standvastigheid, Uw inzet, Uw offervaardigheid, Uw boete, Uw gebed en lijden. Velen, zeg ik. Tracht naar best vermogen aan het verlangen van de Moeder Gods te voldoen. Laten we tenslotte onze troost zoeken in de wonderbare woorden van het derde Fatima-geheim: *«Tenslotte zal mijn Onbevlekt Hart zegevieren. De H. Vader zal Rusland aan mijn Onbevlekt Hart toewijden. Dat land zal zich bekeren en de wereld zal een tijd van vrede krijgen»*.
Ik dank U.

1) Verderop zegt pater Schmidberger dat hij met die woorden de schriftgetrouwe, vaak voorbeeldige protestanten niet wil treffen. Hoe ver echter sommige sekten kunnen afdwalen, wordt bewezen door een T.V.-bericht van einde november j.l. Daarin werd meegedeeld dat de meerderheid van de Remonstrantse Broederschap in Nederland het ermee eens is, dat elke samenlevingsvorm (getrouwd of niet, natuurlijk of tegennatuurlijk) ingezegend wordt. Van antichristendom gesproken!
2) In het Nederlands vertaald onder de titel: *« De kern van ons geloof»*. Uitg. Lannoo, Utrecht.

Deze voordracht van E.H. Franz Schmidberger kan ook apart besteld worden bij de St. Clemenspriorij, Ruiterweg 1, 5674 XA Nuenen / Gerwen.

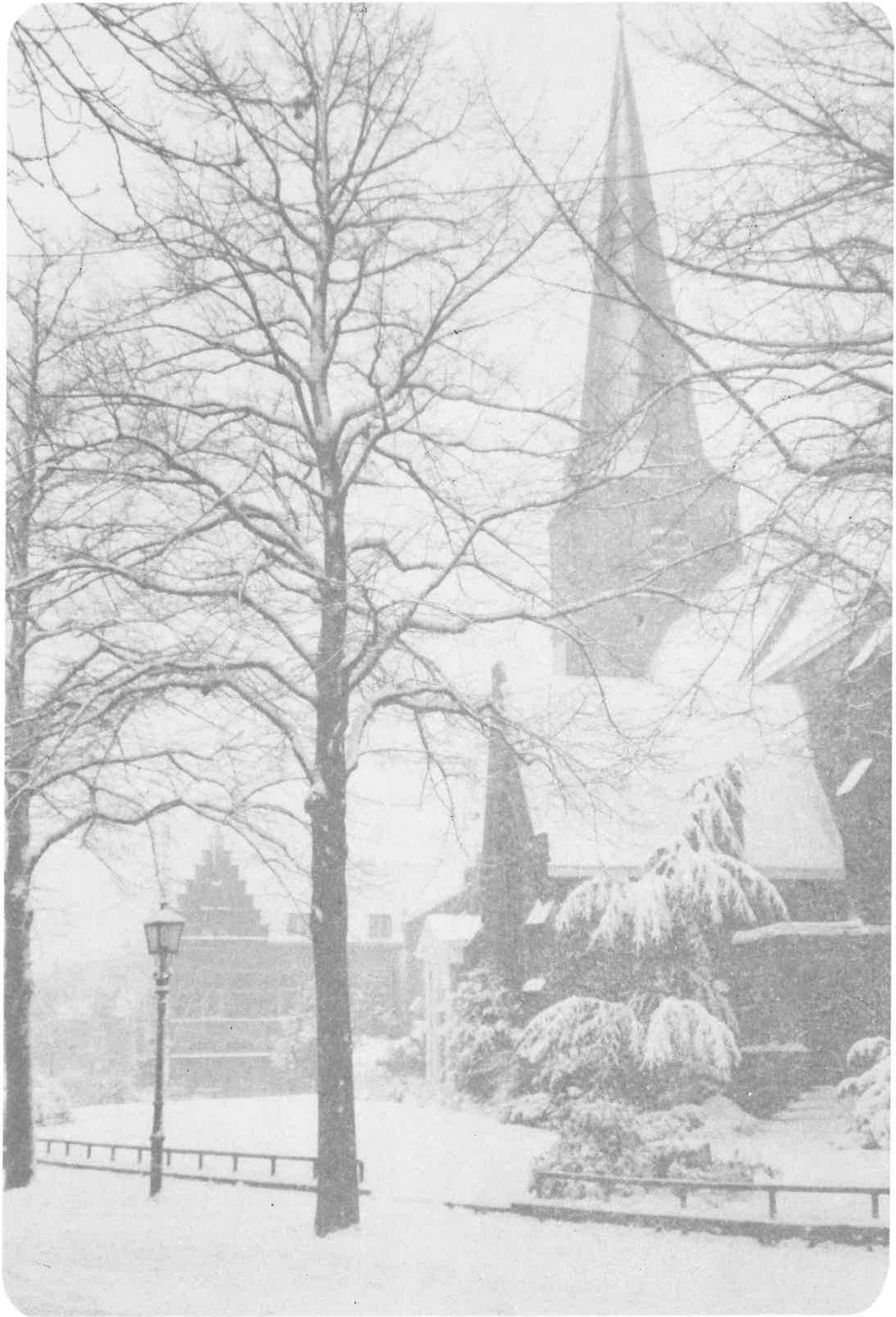

... in zoete geur moge opstijgen.

Over de wierook in de H. Mis

De drie wijzen die zich uit het Oosten naar Bethlehem gehaast hebben zodra een ster hun de geboorte van de nieuwe Koning der Joden aangeduid had, brachten kostbare gaven mee waardoor ze hun onderwerping en overgave aan de *«Koning der koningen en de Heer der heersers»* uitdrukten. In haar liturgisch gebed onderstreept de Kerk dat het goud, de wierook en de mirre van de Driekoningen een diepere betekenis bezitten. Het goud wijst namelijk op de koninklijke macht van Jezus Christus. De wierook getuigt van Zijn hogepriesterlijke zending, en in de mirre tenslotte ziet de Kerk een aankondiging van de begrafenis van het gekruisigd lichaam van onze Verlosser.

De wierook dus, waar we nu nader op in gaan, spreekt van Zijn hogepriesterschap; want wierook houdt altijd verband met een of ander offer dat door een priester op plechtige wijze aan God opgedragen wordt. Wij kennen deze mooie gewoonte van het H. Mis-offer, in 't bijzonder van de Hoogmis, waar de priester drie keer welriekende korreltjes op het kooltje in het wierookvat legt, van waaruit hij dan wierook laat opstijgen voor het aanschijn van de almachtige God. De eerste keer doet hij dat in het begin van de H. Mis als hij zojuist de treden van het altaar opgeklommen is, daarna voor het verkondigen van het Evangelie en tenslotte na de gebeden van de offerande over brood en wijn gesproken te hebben.

In het Oude Verbond werd bij bepaalde offers, te weten bij spijsoffers, wierook bij dat gedeelte gelegd dat de priester *«als een reukoffer op het altaar in rook moest doen opgaan»* (Lev. 2,1-3). Ook ieder brandoffer waarbij dieren voor het aanschijn van God geslacht en daarna geheel verbrand werden, noemt de H. Schrift *«een welriekend vuuroffer voor Jahweh»* (Lev. 1,1-9).

In het Nieuw Verbond bestaat geen veelvuldigheid van offers meer, want er is alleen nog één enkel waar en welgevallig offer: het Offer van Jezus Christus op het Kruis dat door iedere H. Mis op geheimvolle wijze voor onze ogen tegenwoordig gesteld wordt. En bij dat Mis-offer gebruikt de H. Kerk, tenminste bij een plechtige viering van het H. Offer, ook wierook. Zij is daarbij geïnspireerd door het heilige gebeuren in de hemelse liturgie, die de apostel Johannes mocht aanschouwen en die hij in het Boek der Openbaring schildert. Hij bericht er o.a: *«Nog kwam er een engel die bij het altaar ging staan; hij had een gouden wierookpan en veel wierook werd hem gegeven, om dit met de gebeden van al de heiligen neer te leggen op het gouden altaar voor de troon. En de walm van de wierook met de gebeden der heiligen steeg op uit de hand van de engel voor het aanschijn van God»* (Opb. 8,3-4).

- *«De gebeden der heiligen»* - welke gebeden, welke heiligen? Welnu, de H. Schrift noemt degenen die gedoopt zijn, die geloven in Gods woord en macht, die het Evangelie aannemen en de geboden Gods nastreven 'heiligen'. Zijn wij dat niet? Zijn het niet onze gebeden die de H. Johannes ziet opstijgen als welriekend reukwerk? Inderdaad! De liturgie gaat het bevestigen: Bij het bewieroken van het kruisbeeld smeekt namelijk de priester: *«Laat mijn gebed* - mijn gebed hier op aarde, mijn armzalig en zwak gebed, mijn onvolmaakt, mijn vaak verstrooid gebed - *laat mijn gebed voor U als een reukoffer gelden»*.

En wat mogen we van onze gebrekkige gebeden verwachten? - Barmhartigheid. *«Deze wierook, door U gezegend»*, zo bidt namelijk de priester, *«stijge tot U op, o Heer, en Uw barmhartigheid dale over ons neder»*.

Toch de wierook is in de liturgie niet alleen het symbool van ons gebed, maar ook symbool van het zuivere Offer van Christus. Daarom bewierookt de priester twee keer het altaar: voor het intredegezang en tijdens de offerande. De eerste keer is ons gebed bedoeld. Ik denk vooral aan het 'Gloria', dat een plechtige lofprijs van de drieëne God is, en natuurlijk aan de collecta, het gebed van de betreffende dag. De tweede keer is het Offer bedoeld, omdat de offerande al begonnen is. De priester heeft ook zojuist gesmeekt, toen hij de kelk met de wijn opgedragen heeft, dat die kelk *«tot heil van ons en van geheel de wereld in zoete geur moge opstijgen tot voor het aanschijn van de goddelijke majesteit»*.

Laten we nu nog even bekijken hoe de priester de offergaven en het altaar bewierookt. Bij de offerande maakt de priester met het wierookvat eerst drie kruistekens over de offergaven. Waarom? Nu, het kruisteken verkondigt het kruisoffer van Christus dat kort daarna op het altaar opnieuw gebeurt of aanwezig is; het drietal kruistekens geeft aan dat het H. Offer aan de Allerheiligste Drievuldigheid opgedragen wordt. Na de handwassing smeekt de priester daarom ook: *«Aanvaard, H. Drievuldigheid deze offerande, die wij U opdragen ...»* Dus eerst drie kruistekens; daarna tekent de priester linksom twee kringen over de offergaven en één kring rechtsom, waardoor hij bekent dat in Jezus Christus wel twee naturen - een goddelijke en een menselijke - bestaan, maar slechts één persoon, de tweede goddelijke persoon. Wat 'n mooie geloofsbelijdenis: In God zijn drie personen; de tweede persoon is mensgeworden en heeft ons door Zijn Kruis verlost.

En verder nog: Het kruisbeeld wordt bewierookt met drie keer twee slagen. Het lijkt of de H. Kerk haar beminde Bruidegom drie keer *«heilig, heilig, heilig»* toejuicht om Zijn goddelijke majesteit te bekennen. Ook de heilige Hostie en de Kelk worden bij de consecratie op dezelfde wijze vereerd waardoor de liturgie het geloof in de werkelijke tegenwoordigheid van Jezus Christus onder de gedaanten van brood en wijn tot uitdrukking brengt.

Dan wordt ook het Evangelie met gelijke eerbied bewierookt. Ligt daarin niet een overdrijving? Geenszins! Want door het Evangelie spreekt Christus tot ons. Hij is immers het Woord van God. De geïnspireerde Evangelies zijn vol van Christus: Hij onderwijst er ons, Hij geeft er ons Zijn geboden, Hij vertroost ons door Zijn wonderen, Hij versterkt ons door Zijn lijden. De H. Schrift zonder Jezus Christus is als een boek zonder bladzijden. Daarom eert de liturgie het Evangelie zoals Onze Lieve Heer zelf.

Tenslotte ontvangt ook de priester dezelfde wijze van bewieroking. Zoals Christus? Vraagt de priester daarmee niet teveel? Neen! Want hij is gewijd, dus op bijzondere wijze verbonden met de eeuwige Hogepriester. Deze handelt in en door de menselijke priester. Daarom bevestigt de liturgie door haar gebruik van de wierook ook het bijzonder priesterschap van de priesters, dat hun zielen op onuitsprekelijke wijze het kenteken en de volmacht van de Hogepriester Jezus Christus inprent.

Toch benadrukt de liturgie bovendien de grote waardigheid van iedere gelovige, die aan het H. Offer mag deelnemen en die zich samen met de goddelijke Verlosser en met de priester aan de hemelse Vader als welgevallige offergave mag opdragen. Daarom vraagt de priester alle gelovigen: *«Bidt, broeders, dat mijn en uw offer welgevallig moge zijn aan God, de almachtige Vader»*. Het kan daarom niet verbazen, dat na de priester, (de diaken en subdiaken), de misdienaars en ook alle gelovigen in de kerk bewierookt worden. De wierook, die boven hun hoofd opstijgt, drukt hun overgave en hun gebeden uit, waarmee ze zich inwendig verenigen met het Offer van Christus.

We moeten ons daarom altijd, priesters en gelovigen, bewust zijn van onze grote waardigheid, die weliswaar niet uit ons eigen voortkomt, maar ons gegeven is door de genade. Tot deze waardigheid hoort ook de dichte nabijheid bij Onze Lieve Heer tijdens iedere H. Mis, een uiterlijke nabijheid, die onze inwendige nabijheid moet uitdrukken en telkens opnieuw bevestigen. Dan mogen we namelijk het woord van de H. Paulus op ons toepassen: *«Overal leidt God ons rond tot Christus' triomf; allerwege verspreidt Hij door ons de geur van diens kennis. Want Christus' geur zijn wij voor God»* (2 Kor. 2,14-15).

O. Natterer, pr.

Moeite doen voor de Zondagsmis

Tot mijn parochie, zo verhaalt ons een oude geestelijke, behoorden ook vier boerderijen, die twee uren van de kerk verwijderd waren. Met zulk een afstand was het haast onmogelijk dat zij, die naar de vroegmis gingen, nog bijtijds degenen konden afwisselen, die naar de Hoogmis moesten. Daar was een tijdsruimte van vier uren voor nodig.
Ik vroeg hun eens, hoe zij allen 's zondags naar de H. Mis konden komen, daar zij toch moeilijk de kleine kinderen alleen thuis konden laten.
Ach, antwoordden zij hierop, men moet zich weten te behelpen! Degenen, die naar de Hoogmis gaan, doen de deuren op slot en nemen de kleine kinderen met zich mee op weg. Halverwege ontmoeten zij dan degenen, die terugkeren van de vroegmis, geven hun de kinderen weer over en zo gaat alles heel goed.

❀❀❀❀❀

Een vrouw uit een der vele priesterloze Franse dorpen ging elke zondag naar de Mis in een parochie, drie uren ver. De pastoor zei tot die niet al te sterke vrouw, dat ze tot zo'n offer niet verplicht was (ze moest te voet komen), na een hele week afmattend werk.
Ik weet heel goed, antwoordde de vrouw, dat Onze Lieve Heer dat niet van mij vraagt en dat Hij mij niet nodig heeft, maar ik heb Hem hard nodig! Elke zondag kom ik in de H. Mis de kracht putten om de volgende week goed te kunnen leven.

Niet: *«Eenieder moet God dienen, zoals hij dat passend acht»*, maar: *«Eenieder moet God dienen, zoals Hij dat passend acht»*.

William P. Gallagher

AUTONOOM HUIS VAN NEDERLAND

Gerwen: **E.H. R. de MERODE en E.H. O. NATTERER**
St. Clemenspriorij
Ruiterweg 1
5674 XA Nuenen/Gerwen Tel. 040/837856

Op zon- en feestdagen 10.30 uur Hoogmis / 14.30 uur Lof.
Ma 7.15 uur H. Mis / Di 19.00 uur H. Mis / Wo geen H. Mis / Do 7.15 uur H. Mis / Vr 19.00 uur H. Mis / Za 7.15 uur H. Mis.
Door de week elke avond om 18.30 uur rozenhoedje.

Goirle: **E.H. R. de MERODE**
Nieuwkerk (retraitehuis)
Nieuwkerk 2
5051 PN Goirle Tel. 013/341218

Op zon- en feestdagen 8.30 uur H. Mis.
Ma 19.00 uur H. Mis / Di, Wo en Do 7.15 uur H. Mis / Vr 19.00 uur H. Mis met aansluitend Lof / Za 7.15 uur H. Mis.
Door de week 's avonds om 18.30 uur rozenhoedje.

Maastricht: Kapel van de H. Theresia van Lisieux
Bredestraat 2, 6211 HC Maastricht

Op zondag 11.30 uur Gezongen H. Mis.
Eerste en derde woensdag v.d. maand: 18.15 uur H. Mis, gevolgd door een voordracht resp. een Lof.

Den Haag: Grote kerkruimte (Hotel *Gouden Wieken*)
Scheveningseweg 237, 2584 AA Den Haag (Scheveningen)

Op zondag 18.00 uur Gezongen H. Mis

AUTONOOM HUIS VAN BELGIË

Brussel: **E.H. Philippe FRANÇOIS en E.H. Paul RICQUIER**
Priorij van Christus Koning
Eendrachtstraat 37
1050 Brussel Tel. 02/5120944

Op zon- en feestdagen 8.00 uur H. Mis, 10.30 uur Hoogmis; 17.30 uur Vespers en Lof
Door de week 7.15 uur en 18.30 uur H. Mis, op zaterdag 8.00 uur.
Donderdag: Heilig uur van 19.15 tot 20.15 uur.

Antwerpen: Kapel O.-L.-V. van Lourdes
Schoytestraat 37, 2000 Antwerpen

Op zon- en feestdagen 9.00 uur Gezongen H. Mis.
Eerste vrijdag van de maand: 18.45 uur H. Mis met aansluitend Lof.

Gent: St. Amanduskapel
Kortrijksesteenweg 139, 9000 Gent

Op zon- en feestdagen 11.15 uur Gezongen H. Mis.

Quiévrain: -Carmel- **Aalmoezenier E.H. Bruno RAVILLY**
16, rue des Wagnons
7380 Quiévrain Tel. 065/457922

Op zon- en feestdagen 10.15 uur H. Mis.
Door de week 8.00 uur H. Mis, op zaterdag 7.40 uur.

Lijst met alle priorijen van de Priesterbroederschap St. Pius X (of met die van een bepaald land) verkrijgbaar bij de St. Clemenspriorij in Gerwen.

BOEKEN

DAGMISSAALS, Lat./Ned. volgens het oud Romeins Missaal, vert. door W. Dekkers, O.Praem., Desclée de Brouwer, vanaf *f* 40.-
MIJN OFFER MET JEZUS, (voor kinderen), Biblica, Brugge, 1963 *f* 2.-
GOD HEEFT MIJ GEROEPEN, Handleiding voor Biecht en Communie, door pater Raphaël Niessner, OSB, Hovine, Marquain, 1985, 120 bldz. *f* 15.-
NEDERLANDSE CATECHISMUS, voor het bisdom 's Hertogenbosch, 1948, heruitgave 1984 *f* 10.-
DE GROOTHEDEN VAN DE H. AARTSENGEL MICHAËL, Meditaties ter ere van de hemelse prins der engelen, door N. Ricci; Lanaken, 1986, 224 bldz. *f* 18.-

Alle boeken verkrijgbaar bij de St. Clemenspriorij in Gerwen.

Verheven moeder van de Zaligmaker, die altijd de open poort van de hemel blijft en de ster van de zee, help uw volk, dat valt en tracht op te staan; Gij die tot verwondering van de natuur uw heilige Schepper hebt gebaard en die maagd waart voor en nadat Gabriël U zijn groet uitsprak, ontferm U over ons, zondaars.

gezang *Alma Redemptoris Mater*

Titelplaat: O.-L.-Vrouw van Czestochowa (Polen)

Uitgeefster: Priesterbroederschap H. Pius X

Voor NEDERLAND: Verantwoording: E.H.R. de Merode, St. Clemenspriorij, Ruiterweg 1, 5674 XA Nuenen / Gerwen.

Voor uw giften: giro rekening 3990790 van de *Stichting St. Jozef*, Ruiterweg 1, 5674 XA Nuenen of Amrobank Nuenen, rekening 44 53 58 076 van de *Stichting St. Jozef*, Ruiterweg 1, 5674 XA Nuenen.

Ter ondersteuning van het retraitewerk: Amrobank Goirle, rekening 48 12 70 434 van de *Stichting St. Jozef*, Nieuwkerk 2, 5051 PN Goirle

Voor BELGIË: Verantwoording: E.H. Philippe François, Christus Koning Priorij, Eendrachtstraat 37-39, 1050 Brussel.

Voor uw giften: Bankcheques aan V.Z.W. *Belgische Vrienden van de Priesterbroederschap H. Pius X*, Eendrachtstraat 37-39, 1050 Brussel of storten op bankrekening 210-0048228-71 Generale Bankmaatschappij in Brussel of op postcheque rekening 000-0984841-97.

Ter ondersteuning van het retraitewerk: Amrobank Antwerpen, rekening 639-2003983-27 van de *Stichting St. Jozef*, Nieuwkerk 2, 5051 PN Goirle (Nederland).